

Published by Triglav Club Limited

FOR SLOVENIANS IN AUSTRALIA

YEAR/LETO 6

AVGUST — 1976

No./ŠTEV.23

CANKAR MED NAMI

Na majhni, a prisrčni svečanosti v klubu Triglav so učenci triglavske dopolnilne šole 9. septembra sprejeli kip Ivana Cankarja, katerega jim je izročil v imenu Slovenske Izseljenske Matice zastopnik jugoslovenskega konzula vice konzul g. Dražen Rubes. Ob sprejemu so se učenci zahvalili Matici za darilo, kiparju Zdenku Kalinu za trud in jugoslovenskemu konzulatu za posredovanje. S kratkim kulturnim programom, ki je nato sledil, pa so izkazali spoštovanje do duhovnega velikana našega naroda.

Ob pogledu na Kalinovo umetnino je navzočim — bilo jih je preko dvesto — zastal dih. Tako zbranosti pri programu še nismo doživeli. Ivan Cankar pa nas je gledal dobrohotno, kakor da bi razmišljal o nečem lepem... Prispel je med svoje ljudstvo!

Učenci Triglavske dopolnilne

šole ob sprejemanju kipa

Ivana Cankarja

OBČNI ZBOR DOBRODELNEGA DRUŠTVA "TRIGLAV" COMMUNITY CENTRE"

Naše dobrodelno društvo je imelo letni občni zbor koncem avgusta, prav tedaj, ko je bila prejšnja številka "Triglava" v tisku. Na občnem zboru so se razčistili pojmi o tej organizaciji, ki pravzaprav ni popolnoma nepoznana, saj klubska pravila predvidevajo, da mora vsak član biti tudi član dobrodelne organizacije. S to povezano smo dosegli dopolnitve; klub sam bi le s težavo deloval tudi na socialnem področju. Dobrodeleno društvo je bilo ustanovljeno in registrirano že marca 1972, a je zaživel šele s slovensko dopolnilno šolo in z mladinskim klubom.

Že v samem začetku našega triglavskega gibanja smo začutili potrebo, da bi društveno delovanje zajemalo tudi socialno skrbstvo. To pa pride v poštev prav tam, kjer klub s svojimi pravili ne sega, to je skrb za najmlajše in ostarele, pa tudi za tiste, ki jih težave prisnejo prav sredi življenja.

Prične se torej s skrbjo za družine. Čeprav je v Avstraliji mnogo otroških vrtev, jih je še vedno pre malo. Za naše razmere je sedaj še prezgodaj, da bi si uredili lastne-

ga, ker smo preveč raztreseni. Govorno pa je, da se bodo Slovenci naseljevali okoli našega središča in z leti bo to postala vsevečja potreba. Za ohranitev slovenstva pa je nujno potrebno, da se prične vzbujiati občutek pripadnosti k naši skupnosti že v zgodnjih letih. Ni zadost, da se samo družine srečujejo, potreben je namreč skupno delo in skupno razvedrilo. Otoški vrtec bi lahko nudil pomoč tudi tistim otrokom, katerih starši bi zaradi bolezni ali drugih nesreč nekaj časa težko skrbeli za družino. To pa bo prišlo v poštev šele tedaj, ko si bo triglavskva skupnost zgradila prostore, namenjene za dobrodelno organizacijo.

Za tem pride šola. Slovenska dopolnila šola pri Triglavu že deluje. Obiskuje jo preko šestdeset otrok. Razdeljena je v tri razrede po stopnjah. Četrtni razred je pa razred staršev, ki se učijo angleščino in se seznanjajo z razmerami v novem življenju, medtem ko čakajo, da se pouk za šolarje konča. Tako je šola postalna središče naših družin. Zato jo starši podpirajo, učenci pa čutijo, da pripadajo tej skupini. Ko-

maj je eno leto te šole, pa se že čuti, da so otroci strnjena slovenska skupina. Tudi trudijo se, da govorijo več slovensko.

Naslednja skupina so mladinci. Tisto, kar se pridobi v vrtcu in šoli, naj se nadaljuje v mladinskem klubu. Poleg občutka domačnosti se že čuti odgovornost za skupino, saj jo vodijo sami. Imajo svoja pravila, volijo odbor in si urejajo sami družabno življenje. Pomembno je, da se mladini v tej dobi prvega samoodločanja pomaga, da najde najboljšo (pravo!) pot. Oni so namreč tisti, ki bodo skoraj postali člani triglavske skupnosti in prevzeli odgovornosti, ki so sedaj na naših ramenih. Zato je prepotrebno, da spoznajo vrednost kulturno-družabnega življenja, osnovanega na naši slovenski kulturni dediščini. "Osnovani" pravim zato, ker se bo zaradi avstralskega okolja vedno čutila tudi avstralska primes. To je sevada treba upoštevati.

Za mladino pride tista skupina, ki je naša gonilna sila — odrasli. Včlanjeni so v klub, hkrati pa so tudi člani dobrodelne organizacije. Zaradi družabne usmeritve kluba, je

Prvi november,
Dan pokojnih.
Naj počivajo
v miru!

SVET ETNIČNIH ORGANIZACIJ ZA N.S.W.

Meseca septembra je svet etničnih organizacij za NSW imel prvi občni zbor, na katerem se je izvolilo odbor in funkcionarje, ki bodo vodili delo sveta za eno leto. Svet bo s svojim vplivom posredoval pri deželni vladi, kakor tudi pri zvezni, če bo potrebno. Tako smo dobili novonaseljenci krepko in vplivno predstavnštvo, ki sega prav do vrha avstralskega političnega življenja. Naša triglavska skupnost je zastopana s petimi delegati.

Na občnem zboru te organizacije pa so se upi spremenili v dve. Pokazalo se je namreč, da so ustvarjalci pravil uredili pravila tako ohlapno, da so se lahko prijavila k članstvu tudi taka društva, ki jih prej sploh ni bilo. Tri osebe so si nadele neko ime, recimo "Prijatelji širnih poljan", in prijavile svojega zastopnika. Nihče ni ugotavljal uzakonjen obstoj teh organizacij, ampak so bile sprejete brez vsakih ovir. To pa je, izgleda, namenom pripravljena luknja v pravilih, da so se lahko prijavila taka društva — ali točneje osebe — ki imajo pri tem določen namen. Sedaj je še težko reči, kakšen namen naj bi bil, po osebah sodeč pa to kaj lahko slutimo.

Za Triglav in ostala društva, ki so člani Koordinacijskega odbora jugoslovenskih društev, pa verjetno tu ne bo pravega mesta. Prisotni seveda ostanemo in bomo tudi izrazili svoje mnenje, toda dvomim, če se bo to upoštevalo, ker bo prislik z druge strani premočan.

Ker se nam zdi, da nekje v ozadju nekaj ni v redu, bomo priporočili vladu, da pregleda princip (osnovo) pravil, predno prične upoštevati njihova priporočila in nasvete. Za nas, za Triglav, pa je smiselno le to, da smo povezani s tistimi jugoslovenskimi društvimi, ki imajo prijateljske odnose med seboj in tudi do naše stare domovine. Le tako bomo prišli do izraza in do veljave, ki nam jo Avstralija nudi kot naseljenem.

Stane Petkovšek, urednik

tudi tu potrebna vsporedna kulturna dejavnost. Zato se bodo kulturne prireditve organizirale pod dobrodelno vojo Triglava. Tu sta poprijela že dva oddelka: pevski zbor in igralska skupina.

Preostane torej še skrb za ostarele in onemogle člane. Z rastjo triglavske skupnosti in z leti bo vse bolj čutiti, da nas bo prej ali slej življenje postavilo nakoliko vtran. Ako smo bili vse življenje vpletene v našo skupnost, bi bilo prehudo živeti odmaknjeno in v samoti. Zato društvo misli tudi na to. Poskrbeti namreč želi, da bi bili osta-

(nadalj. na 2. strani.)

SEM TER TJA PO SLOVENIJI

Tokrat me je letalo poneslo v domovino nekoliko po ovinkih. Iz Sydneja preko Djakarte v Singapore, kjer smo se v letalski čakalnici srečali z družino Vaupotič iz Wollongonga, kateri so potovali v domovino za stalno in rekli Avstraliji "adijo". Veselo smo si voščili: "nasvidenje v Šenčurju!" S presledki sem končno prifrčal do Prage in zaradi zamude zadnji hip ujel letalo in že smo plavali proti Zagrebu. Ko smo se spuščali iz devet tisoč metrske višine, smo predrlji gost in debel kožuh oblakov in pristali srečno, a v dežju. In tako me je ves čas bivanja v domovini spremjal več deževnih kot sončnih dni. Zaradi slabega vremena je precej načrtov splaval po vodi. Neprijetnosti so se začele že kar na letališču. Kovčeg so mi menda pozabili oddati v Pragi na naš avion, zaradi štrajka pošte v Avstraliji domači niso dobili sporocila in nikogar ni bilo na letališču. Brez teže prtljage sem se poslužil "public transporta" in tako v veliko presenečenje in v veselje domačih prišel sam, nenanovedan.

BOVŠKO PO POTRESU

Pot me je zanesla sem ter tja po Sloveniji. Lahko bi zapel s pesnikom Zupančičem: "Hodil po zemlji sem naši in pil nje prelest; hodil po zemlji sem naši in pil nje bolest!" Prelesta, lepa si naša domovina, saj je na vsakem koraku toliko lepote! Tudi napredek se vidi na vsakem koraku. Čeprav še ni vse v asfaltu in zlatu, lahko trdim, da ljudje živijo v blagostanju in zadovoljstvu! Bolestna pa si zato, ker te v zadnjem času spremljajo katastrofe. Ves slovenski narod sočustuje z brati na Primorskem v Pošočju. Komaj so se zacelile rane prve svetovne vojne, katere je preroško napovedal Simon Gregorčič, ter posledice druge vojne, kjer so se otresli zemlje lačnega tuje! Komaj so svobodno zahidali in že je nenašoma in ne prerokovano udarila naravna sila — potres. Sicer ta katastrofa ni terjala krvi, vendar je uničila delo in napore več kot dveh generacij. Komaj so se znašli po katastrofi potresa 6. maja in začeli krapati ter obnavljati svoje domove ob moralni in gmotni podpori vsega naroda, že jih je ponovno iznenadil drug močan sunek 15. septembra. Nadvomno je uničil še to kar

(nadalj. s 1. strani)

reli člani še vedno blizu naše skupnosti in da ne bi čutili osamljenosti. S pomočjo kluba bi kasneje zgradili v bližini dom za ostarele in jim omogočili stik s slovenskim življnjem prav do poslednjih dni.

Dobrodeleno društvo zaradi svoje naloge popolnoma opravičuje obstoj. S tem da je povezano s klubom tudi v pravilih, nudi resnično dopolnilno našemu društvenemu življenu. Tako smo z oživitvijo organizirane dobrodeline dejavnosti med nami prodrl na vsa področja, ki so potrebna za vsako skupnost, da obstoji in se nadalje razvija. Izvoljenemu odboru pa želimo mnogo uspehov ob tem tem zavnam, a lepem delu.

S.P.

je ostalo in kar so že vložili v obnovno in pahnili ljudi na rob obupa. Kljub hitri gmotni in moralni pomoči ne le vsega slovenskega naroda, temveč vseh ostalih jugoslovenskih narodov, je nemogoče premostiti težave čez noč in zacetili rane. Visi pa nad vsem narodom zastražujoče vprašanje, kot demoklejev meč; ali se bodo sile umirile in kdaj bo zopet zabobneno in se zopet streslo? Nihče ne zna in ne more dati odgovor na to vprašanje. Sam sem obiskal Tolminsko in, kot pravimo. Kobarški kot. Na prvi pogled se resne vidi posebnih razvalin, videz varva. Ko se pogledaš natančneje, še ugotavljaš resnično škodo. Res so že marsikaj popravili, vendar prideš nehote do zaključka, da bi bilo najbolje vse podreti in na novo pozici-

VELIČASTEN ZBOR KOROŠKIH SLOVENCEV V GLOBASNICI

(OB NAMERAVENEM STETJU SLOVENCEV)

GLOBASNICA — "Vstani in se brani, če si res sin svobodoljubnega očeta! Glasno zakriči v svet: kdo se je tako prevzel, da bi nas rad preštel? Saj nismo v gosteh na teh koroških tleh..."!

Te besede koroškega pesnika Valentina Polanška si je sposodil predsednik Naravnega sveta koroških Slovencev dr. Matevž Grilc, ko je 26. septembra spregovoril pred večisočljavo množico rojakov.

Bil je to veličasten zbor koroških Slovencev v osrčju dvojezičnega območja; zbor zatiranih, ki pa so bili vse prej kot sklonjenih glav.

Potlej je rojakom spregovoril dr. Franci Zwitter, predsednik Zveze koroških organizacij, pa predstavniki narodnostnih skupnosti in sicer: Slovencev v Italiji, Madžarov in Italjanov v Jugoslaviji, gradičanskih Hrvatov in predstavniki solidarnostnih komitejev za pravice koroških Slovencev z Dunaja, iz Salzburga in Celovca.

Tema govorov in nagoorov je bila ena sama: preštevanje. A ta je bila tako boleča, da se staro in mlado po več urah s prireditvenega prostora ni ganilo. Nasprotno. Vsakdo, ki je spregovoril o tej bolečini koroških Slovencev,

Ljubljana

Foto: Rodna Gruda

dati. Kot prvo in pobliže sva si z bratom ogledala "ostanke potresa", cerkvico sv. Lovrenca, ob kateri počiva naš pesnik Simon Gregorčič. Cerkvica še vedno sameva na griču in stoji kot je stala nekoč. Posledice potresa so vidne. V notranjosti je odpadel omet, zvonik je nevarno razpokan. Stranski prizidek — zakristija, — ima velike razpoke, lahko se sesuje vsak hip. Za dober streljav stran od te cerkvice leži vas Smast. Tam sva obiskala sorodnike in si podrobno ogledala, kar je ostalo od potresa. Nekateri popravljajo, drugi zidajo na novo, vsi pa obupujejo. Tako je v sosednji vasi Ladra, še huje drugod. Tak je bil videz pred 15. septembrom, kako pa izgleda sedaj, si pa lahko le predstavljamo.

L. Košorok

SKRB ZA POTRESNO PODROČJE

V slovenski skupščini so razpravljali o stanju na potresnem področju po potresu 11. septembra. Kako je bilo sporočeno, bo vsakdo imel streho nad glavo, pa čeprav samo v avtomobilski prikolicici. V gradnji je 300 montažnih hiš.

STRAH V TRENTARSKI STENI

Ljubljanska alpinista Janez Rupar in Marjan Osterman sta doživelata potres 11. septembra v stenah trentarskih gora. Izjavila sta, da ju je bilo groza, saj se je zdelo, kakor da se gore rušijo.

cev, ki jih hočejo po več kot tisočletnem bivanju na tem prostoru zdaj zbrisati, je žel obilico spontanega odziva.

Prav takšno pravico imamo do narodnognega življenja, kot naši sodelanici. To ni samo moralna pravica, ampak pravica, o kateri govore mednarodni dokumenti in konvencije za zaščito narodnostnih manjšin; pravica ki je zapisana tudi v avstrijski državni pogodbi. Žal samo zapisana!

Mimo te pravice pa imamo tudi trdno voljo živeti v Avstriji kot enakopravni državljanji. Zato ne bomo dovolili, da bi nas asimilirali, preštevali, ali kako drugače zatrli.

Na zboru so enotno sklenili, da bodo preštevanje, ki ga je vlada napolnila za 14. november, bojkotirali. To pa pomeni, da bodo pri preštevanju po materinem jeziku v popisno položu zapisali katerikoli jezik, le slovenskega ne; da bodo glasovali neveljavno, ali pa se glasovanja sploh ne bodo udeležili. To bo pomenilo, da so delali računa brez krčmarja in da je moč izvajati zakone samo s prispevkom in sodelovanjem manjšine. Manjšina pač najbolje ve, kakšna rešitev ji najbolj ustreza. V 7. členu avstrijske pogodbe so naposled zapisane pravice manjšine, ne pa večinskega naroda.

Če bodo rezultati štetja neuporabni — in koroški Slovenci se bodo za to odločno potrudili — potlej se bo vlada morala pogajati z manjšino o sprejemljivi rešitvi. To pa je isto, kar so koroški Slovenci in gradičanski Hrvati vedno zahtevali in pri taki zahtevi ostajajo tudi zdaj.

Klub očitni odločnosti koroških Slovencev in gradičanskih Hrvatov, da bodo preštevanje bojkotirali, pa zvezna in deželnna vlada ter vse v parlamentu in koroškem deželnem zboru zastopane stranke, ne popuste.

V prihodnjih dneh nameravajo opraviti intenzivno "pojasnevalno" kampanjo na dvojezičnem ozemlju, celo v manjših vaseh. Na Koroško bodo torej prihajali agitatorji in pojaznevalci iz vseh političnih taborov, kar pomeni, da so koroški Slovenci postali na mah zanje zanimivi. A tudi na mah vedo, kje vse Slovenci živijo; vedo za vsako slovensko vas. Čemu po vsem tem še ugotavljanje, kje Slovenci živijo in koliko jih je?

Sicer pa koroški Slovenci in gradičanski Hrvati niso več osamljeni v svojem neenakopravnem boju. Za njimi stoji napredna avstrijska in evropska javnost, z njimi so bratje v Italiji in Sloveniji, manjšine v Jugoslaviji pa tudi Evropska unija narodnostnih skupin opozarja na nevzdržen položaj narodnostnih manjšin v Avstriji, kjer postaja Koroška "zarišča krize sredi Evrope". Močnega zaveznika pa imajo tudi v Jugoslaviji, ki s svojim ugledom v svetu in podporo vseh narodnosti krepi upanje koroškim Slovencem, da bo Avstrija naposled le morala upoštevati opomine mednarodne javnosti.

DOKUMENTARNI FILMI O MANJŠINAH

Ljubljana — Ljubljanski Viba film bo posnel več dokumentarnih filmov o manjšinah: o Slovencih v Italiji, na Madžarskem in v Avstriji pa tudi o življenju italijanske manjšine v Slovenskem Primorju in Madžarov v Prekmurju.

Prvega izmed teh filmov, film o Slovencih na Koroškem že snemajo. Režiser je Jože Pogačnik, scenarist pa Janez Čuček. V kratkem bodo začeli snemati tudi film "Tri barve priateljstva", ki bo govoril o Slovencih v Porabju in Madžarov v Prekmurju. "Tri barve priateljstva" označujejo barve italijanske, madžarske in jugoslovanske zastave, rdečo in belo, ki sta skupni, ter zeleno in modro.

IZVOZ IZ JUGOSLAVIJE NARAŠČA

Kakor poroča zveni zavod za statistiko, se je izvoz iz Jugoslavije v primerjavi z istim obdobjem lani povečal za 21 odstotkov, v istem času pa se je uvoz zmanjšal za 11 odstotkov.

DOGOVOR MED JUGOSLAVIJOM IN AVSTRALIJOM

Med Jugoslavijo in Avstralijo je bila podpisana konvencija o kulturni izmenjavi. Konvencijo sta podpisala v imenu držav jugoslovanski ambasador v Canberri g. Aleksandar Škorac in avstralski zunanjji minister g. Peacock.

DRUŽABNI VEČER NA PROSTOVOLJNE SODELAVCE NA TRIGLAVU

V soboto čestnajstega oktobra je g. Lojze Moge, upravnik Triglava, povabil svoje sodelavce na družabni večer, namenoma prirejen samo zanje. S tem se jim je zahvalil za brezplačno delo na triglavskih prreditvah. Poudaril je, da so prav oni tisti, od katerih je odvisen naš nadaljnji gospodarski razvoj, in dokler klubsko gospodarstvo ne bo urejeno, kakor zahtevajo predpisi, bo njihova pomoč še vedno potrebna. Čutiti je bilo, da mu pomočnikov tudi v prihodnje ne bo manjkalo.

NAGOVOR UPRAVNIKA KLUBA SVOJIM SODELAVCEM

Dragi prijatelji in sodelavci!

Veseli me, da ste se v tako lepem številu odzvali mojemu vabilu in prišli na današnji večer. V dolgi dobi našega poznanja in sodelovanja, je to prvič, da vas nisem vabil na delo, temveč na družabnost. Moji kolegi v odboru kluba so pokazali, da cenijo vaše prostovoljno delo pri organizaciji, zato so z veseljem osvojili moj predlog o družabnem večeru za pomočnike managementa in odobrili potreben denar za kritje stroškov današnjega večera.

Vem, da pri delu za naš klub vsi radi pomagate in ne iščete za to posebnega plačila. Mislim pa, da smo kot ljudje vsi enaki v tem, da radi vidimo, če kdo naše delo, posebno še prostovoljno, vsaj opazi, če ne že ceni. Povem vam, dragi sodelavci, da Triglavsko skupnost vaše delo ne le vidi, temveč tudi ceni. Kot organizacija smo mladi in revni, vendar vstajno rastemo in se bogatimo s pomočjo vašega dela in požrtvovalnosti. Samo v lanskem finančnem letu je prostovoljno delo pri

VRNILI SO SE

Z obiska domovine so se vrnili že skoraj vsi naši znanci. Vrnili so se Bavčarjevi, Lojze Magajna, Lojza Švigelj, Lojze Košorok in pred nekaj dnevi tudi Fredi Mavko, ki nam je prinesel tople pozdrave od Slovenske Izseljenske Matice, posebno od Draga Seligerja. Prinesel nam je tudi tople pozdrave od Bogdana Osolnika, podpredsednika predsedstva Jugoslavije, ki nas je pred nekaj leti obiskal v klubu.

ODLIKOVANJA

SLOVENSKIM ZGODOVINARJEM

Kraanjska Gora — Predsednik Josip Broz Tito je odlikoval Zgodovinsko društvo za Slovenijo ob 30-letnici delovanja z Redom zaslug za narod z zlatom zvezdo, prof. dr. Bogomirja Grafenauerja z Redom dela z rdečo zastavo in prof. dr. Ferdinandu Gestrina z Redom republike s srebrnim vencem.

OBISK JUGOSLOVANSKE PARLAMENTARNE DELEGACIJE

Desetega oktobra je prišla v Avstralijo na šestdnevni obisk jugoslovanska parlamentarna delegacija. Bila je gost avstralske vlade v Canberri, setala pa se je tudi z zastopniki deželnih vlad Viktorije, New South Walesa in Tasmanije in tudi neuradno z našimi izseljenci. Ob odhodu je bila tiskovna konferenca za časopise jugoslovanskih naseljencev v Avstraliji. Vodja delegacije g. Rudi Kolak je dejal, da bodo razgovori, ki so jih imeli s predstavniki avstralskih oblasti, mnogo doprinesil k boljšemu medsebojnemu razumevanju. Poudaril pa je občutek, da se v Avstraliji, pa naj si bo to med Avstralci ali pa našimi izseljenci, zelo malo ve o življenju v Jugoslaviji nasploh. Čudil pa se je, zakaj je bilo vedno toliko policije okoli njih in pa, zakaj avstralski časopisi niti na kratko niso omenili njihovega obiska, čeprav so bili povsod zelo lepo sprejeti.

Iz Avstralije so odpotovali še na državni obisk v Novo Zelandijo.

Triglavu prineslo naši skupnosti nad 12 tisoč dolarjev. Seveda nismo mogli vseh držati v banki, ker so potrebe za izboljšanje naših prostorov nujne. Vendar smo denar, ki ste ga vi s svojim prostovoljnim delom zaslužili, koristno in skupnosti v dobro porabili.

Rad bi sem vam danes, na tem večeru managementa, kot manager Triglava, posebej zahvalil za pomoč in delo. Z vašo pomočjo smo uspešni, z vašo pomočjo je uspel klub. Pozabite danes na vsakdanje skrb in za nekaj ur v družbi svojih sodelavcev uživajte nezadostno, a dobronamerino plačilo.

Pri tem lahko tudi za nekaj časa pozabite, da bom v bodoče še trkal na vaša vrata s prošnjo za pomoč. Ker vsi vemo, da nam nihče ne bo nič dal, a bi radi čimprej nekaj imeli, sem prepričan, da boste tudi v bodoče pripravljeni pomagati kot do sedaj.

Še enkrat prisrčna hvala za vso pomoč in to v imenu triglavskih skupnosti, posebno pa odbora kluba in managementa.

A. Moge, Manager

CANKARJEV SPOMIN NA MLADOST

Oko mojega življenja seže daleč, prav do tretjega leta moje dobe. Pogorela nam je hiša in obubožali smo docela. Mi otroci, kolikor nas je bilo, smo se igrali na vrhu pri Sveti Trojici. Pod večer je bilo, sonce je sijalo milo in toplo, kakor sam božji blagoslov. Spodaj je bila Vrhinka že vsa v senci, lesketala so se le še zgornja okna gospodkihi hiš. "Jesus!" je vskliknila sestra. Zagrabila me je za roko in je tekla; jaz, neroden v nogah, sem kolobaril za njo ter se prevračal niz dol po kamenu in po spolzki travi. Silen dim je bil obsenčil nebo prav tja do Ljubljanskega vrha, do Sveti Ane in do Žalostne gore; presekal ga

je navpikoma sijajan plamen, slok in visok. "Jesus! Jesus!" je kričala sestra... Tukaj, v ta perlepi plamen, je zakljenjen moj spomin; več ga ni... Prikaže pa se nenadoma mati, čisto majhna, čisto drobna, nič preplašena, samo začudena; na cesti stoji ter tišči pod pazduho staro stensko uro, ki že zdavnaj ni več šla, ne bila... Spomin umolkne, pa se ogalsi v izbi tete Micke. Izba je bila prečudno bela, tudi teta Micka je bila vsa bela in na belo pogrenjeni mizi je stala skleda belih, žlahtno dišečih štrukljev. Od zunaj je plamenelo zamolklo in rudeče, kakor večerna zarja... To je bil najlepši dan mojega življenja.

Priprave za odkritje spomenika so v polnem zamahu. Prihodnja številka Triglava bo izšla v začetku decembra in bo posvečena Ivanu Cankarju in odkrivanju spomenika.

ODDAJE V CANBERRI

Naš slovenski radijski program v Canberri se je pričel pred nekaj tedni. Poslušali smo že tri oddaje in upamo, da so bili poslušalci zadovoljni. Vse je še v razvoju, zato pričakujemo, da bodo v bodoče mnogo boljše. Trdimo pa lahko, da so slovenske radijske oddaje že same po sebi ogromen uspeh naših rojakov v pomenu zbljevanja rojakov in širjenju naše bogate leposlovne dejavnosti. Pomembne pa so tudi za mladino slovenskega porekla, kajti dana jim je možnost, da v živi melodiji in lepo zveneči besedi spoznajo pesmi, katere so nekdaj prepevali njihovi starši in prastarši v stari domovini Sloveniji.

Slišali pa smo tudi kritiko. Predvsem na račun oddaj, ki so pod pokroviteljstvom našega društva Karantanije. Na to kritiko pa se ne moremo ozirati, ker je idejna. Poti za ohranjanje in gojenje lepot slovenske kulture je več; mi smo izbrali svojo. Komur je kaj mar resnično slovenstvo, bo tudi hrepelen po vsem tistem, kar slovenstvo obsegajo. Z nezrelo skrajnostjo si bomo samo škodovali in na kraju buljili v nič. Le lep odnos do tega, kar nam slovenstvo nudi in pa prijateljsko sodelovanje med nami, nam bo prineslo ugled v Avstraliji. Le tako bomo ostali vredni sinovi matere Slovenije.

Lep pozdrav!
Ciril Setničar

Jugoslovanska parlamentarna

delegacija ob prihodu

v Avstralijo.

OBJAVA!

Koordinacijski odbor jugoslovanskih društev prireja 27. novembra ob 8. uri zvečer v Unisearch Hause Ballroomu, Anzac Parade, Kensington

PROSLAVO DNEVA REPUBLIKE

Letos igra na prireditvi tudi poznani ansambel "Mavrica".

Vstopnice so v predprodaji samo pri društvih. Dobite jih lahko pri odbornikih Triglava.

NESREČE

Žalostno je odjeknila med ljudmi nesreča, ki se je dogodila 9800 m visoko v zraku, blizu Zagreba, trčenje dveh letal. Latali slovenske družbe INEX-Adrie in British Airwaysa sta trčili po krvidi človeške nepazljivosti in ne po "krivdi tehničke", kot so izjavili strokovnjaki in preiskovalna komisija. Ta nesreča je

terjala 176 človeških življenj. Da pa še nesreč ne bi bilo dovolj, še železniška nesreča pri Preserju, katera je zahtevala 17 življenj, 40 ranjenih, ter po zadnjem poročilu, nesreča pri Rimskih toplicah 24 septembra. Skala je padla na potniški vlak, med tem pa je pripeljal drugi vlak in se prevrnil. Število žrtev trenutno ni še znano.

L. Košorok

Primorski Socialni Klub "JADRAN"

ADRIATIC SEASIDE SOCIAL CLUB

LOT 3, DUNCANS LANE
DIGGERS REST 3427
MELBOURNE, VIC., AUSTRALIA

PRIDNOST

Člani Primorskega kluba "Jadran" so res pridni. V kratkem času so marsikaj naredili. Prvo, kar mi je najbolj padlo v oči, kot se reče, so bila balinišča. Lepo so jih ogredili. Nič več veter ne odnaša drobni pesek s stez. Poleg tega kroglo držijo smer in brzino, ker včasih je bil veter močan, da ni bilo mogoče balinacati. Člani balinske zveze samo prosijo in upajo na lepo vreme za 31. oktober, ker ta dan bo tekmovanje za balinski pokal Balinske zveze iz Viktorije. Pričakuje se vročne bitke za prva mesta. Vsa društva se pridno pripravlja.

Enajstega septembra so praznovali Očetovski dan. Za kulturni spored je poskrbel učiteljica Vesna Iskra, za želodce ženski krožek, a za pete pa poskončna muzika. Kaj bi človek še več želel! Proti koncu meseca pa je odbor Primorskega Socialnega Kluba Jadran preskrbel veselje tudi za mladince. Rudi Iskra in Fanika Natlačen sta odpeljala mladi rod na Mount Hothan. Veselja in razposajenosti je bilo na pretek, le škoda, da jih je čas silil na razne dolžnosti. Vsi srečni so se vrnili z željo, da bi si še kdaj nataknili gladke smučke ali se vsedli na sanke ter pozabili za nekaj dni na šolske klopi.

Ker ravno govorim o šoli, moram na tem mestu pohvaliti učence mojih razredov, da so tako vestno pisali domače naloge v času, ko sem bila jaz odsotna. Pred odhodom v Evropo pa so mi učenci izročili pismo za vse slovenske otroke v domovini. To pismo so objavili v Primorskem Listu in sedaj kar

dežejojo pisma iz vseh krajev Slovenije. V njih so razglednice in slike posameznikov ter želje, da bi si dopisovali. Moji učenci ne zmorejo vsem pisati, saj so nekateri prejeli celo po sedem pisem. (Če so učenci šole Triglava zainteresirani, da bi imeli peresne prijatelje, se lahko obrnejo na našo šolo, bomo z veseljem odstopili nekaj pisem.) Rada bi se zahvalila vsem otrokom iz domovine, ki so nam pisali, saj njihova pisma so zelo prijetna in polna topline ter radovednih vprašanj. Prav tako hvala vsem učiteljicam, ki so poskrbele, da so učenci pisali skupno naši dopolnilni šoli.

Prvega oktobra pa je klub Jadran organiziral večerjo s plesom za vse Slovence raznih klubov v Melbournu in Geelongu. Ta večer je bilo zbranih mnogo znanih in neznanih rojakov v Socialnem Klubu Veneto. Ta prostor smo izbrali, ker je velik in zelo lep. Namen tega večera je bil, da se zborejo in spoznajo člani vseh slovenskih klubov. Če se ljudje poznajo, se tudi boljše razumejo in potem spoprijatelijo.

Na tem plesu so bile lepe nagrade. Najvišja nagrada je bila plačana pot in dva dni bivanja v Casinu v Hobartu. Bilo je mnogo nagrad, Pokrovitelj vseh nagrad je bila garaža "Kerman Motors" iz Flemingtona.

V Imenu vseh, ki so se prijetno počutili na tej zabavi, se zahvaljujem odboru Primorskega Socialnega Kluba Jadran, garaži "Kerman Motors" ter klubu "Veneto", ker nam je pomagal s prostori, muziko in postrežbo.

Ivana Škof

TEKMOVANJE MLADIH TALENTOV

V nedeljo 24. oktobra je billo v Town Hallu v Sydneyu tekmovanje mladih tellentov, katero so organizirala tri jugoslovanska društva in sicer Jugoslovansko-Australsko Društvo Chatswood, Jugoslovansko-Australsko Društvo Newtown in Club Triglav. Ta društva so člani Co-ordinacijskega odbora jugoslovanskih društev. Med gosti je bil tudi zastopnik jugoslovanskega konzulata g. Veljko Grča s soprogo.

Prvo nagrado za solo petje je prejela solistka pri slovenskem mladinskem ansamblu "Mavrica" petnejstletna Irena Kužnik. Zapela je pesem "Tam, kjer murke cveto" ob spremljavi Martina Konda. Vsi navzoči smo ji iz srca zaploskali, saj je zmagala v zelo hudi konkurenči. S tem priznanjem je prejela tudi plačilo za ves trud, ki ga je zložila v petje. Nanjo pa so ponosni tudi člani Mavrice, saj je njen uspeh tudi uspeh tega ansambla.

Komisija je imela težko delo tudi pri določitvi tretje nagrade za skupino "Pokaži, kaj znaš". Omenjena je bila tudi Mavrica. Nagrade te vrste pa so prejeli šestletni pianist, mlada akrobatka in plesalec črnskih plesov.

Pri nastopu je sodeloval izven konkurence s tremi pesmimi tudi naš pevski zbor Triglav. Reči je treba, da so se lepo slišali, le nekoliko negotovi so bili, kar jim je treba oprostiti, saj so zapeli tri izredno težke pesmi: Oj, Triglav moj dom, Žabe in Plovi.

Danica Šajn in Rosemari Uljan sta v duetu zapeli epsem Mili dom. Tudi ta pesem je vzdala, le na boljšo priredbo pesmi bo treba paziti v prihodnjem. Joško Šajn je nastopil s svojo harmoniko tudi kot solist. Vse kaže, da bodo v prihodnje tudi ti prišli do nagrad.

Pri tej prireditvi so nastopali zastopniki vseh jugoslovanskih narodov. Zato se lahko pričakuje, da bo v bodoče zanimanje mnogo večje, ker se bo. Zato se lahko pričakuje, da bo v bodoče zanimanje mnogo večje, ker se bo odbora jugoslovanskih društev.

Naj bo Irenci prva nagrada vspodbuda za še bolj vneto prepevanje. Naše iskrene čestitke!

druščina. Humor je prevladoval, vendar tu pa tam smo se zresnili in pogovor je stekel okrog Belgije, Švice, Avstralije in domovine.

Kar je najvažnejše na takih pochodih, je uživanje naravnih lepot, spoznavanje ljudi in sklepanje novih prijateljstev. Tudi če si ne bomo pogostoma pisali, bomo čutili, da imamo nekje v Švici, Belgiji, Astraliji in domovini ljudi, s katerimi smo preživeli nekaj dni v prijateljskimi toplini. Čutili bomo, da imamo nekje v Belgiji mladega fanteta, športnika Staneta Revinška, ki mu je manjkalo le tri sekunde, da bi se uvrstil v moštvo za 800 m dolgo progo v Montrealu na Olimpiadi. Rodil se je v Belgiji slovenskim staršem, govori popolnoma slovensko in ljubi naše gore. Obljubil je, da bo drugo leto pripeljal šest svojih prijateljev na Triglav.

Spoznavali smo nekatere člane himalajske odprave iz Ljubljane, ki so sposobni pripeljati na vrh Triglava najbolj neiskušene hribolasc. Pripravljeni so pomagati vsakemu v vsakem trenutku, saj so me pripeljali na Triglav, čeprav sem bоловala na hrbtenici, saj sem le dan popreje zapustila atomske toplice v

Kamen s Triglava za Cankarjev spomenik.

ninskim društvom Viharnik. Tako

sмо se zbrali Slovenci iz Švice, Belgije in Avstralije, pridružili pa so se tudi Slovenci iz domovine. Skupina je bila pestra in zelo posrečena. Vodili so nas fantje z društva Viharnik iz Ljubljane, ki je vzgojilo že nekoliko "himalajcev", saj je bil vodja grupe sam Marko Jurečič, ki se je letos udeležil vspona na Trisul na Himalaji. Z njim sta bila Bernard-Mišo Potočnik in Miha Lesar, predsednik Viharnika. To je bila trojka, s katero bi si vsak želel biti v bližini. Bernard nas je krepil s svojim pomirjevalnim glasom, Marko pa je uravnaval tehnično plat vspona z navezo in seveda poskrbel tudi za "krst" ob Aljaževem stolpu, saj jih je bilo precej, ki so prvič obiskali našega velikana in so moralni držati svojo zadnjo plat, da je bila dobro "namazana" z zanko vrvi. Miha Lesar pa je skrbel za dobro razpoloženje, saj je šale kar z rokava stresal. Naše pogovore, značaje in "sposobnosti" v plezanju je ovekovečil v svojih verzih.

V prozi pa se je odlikoval Marjan Urbas iz Svice. Njegove domislice in pripombe na vsak pogovor so nas spravile v tak smeh, da smo skoro izčrpali svoje moči in nam je bilo težje vzeti pot pod noge. Njemu je tu pa tam priskočila na pomoč Cilka Bizjak in sploh vsa

Podčetrtnku.

Pohod izseljencev na Triglav bo baje postal tradicionalen. Prav bi bilo, da bi vsako leto na pobudo kateregakoli kluba odšli na Triglav in popeljali nove ljudi, ki bi želeli pridružiti tej mednarodni grupi. Zato bi bilo prav, da bi rojaki odšli na obisk v domovino tako, da ne bi zgrešili piknika v Škofji Loki in poti na Triglav. Če se starši ne upajo podati na to pot, pa naj bi pripravili svoj naraščaj, ker mladina, ki bo doživela naše planine, jih ne bo nikoli pozabila. Pozabila ne bo prijateljev, ki jih bo spoznala v naporu in uživanju naravnih lepot.

Pred odhodom na Triglav so me naprosili, naj prinesem kamen z vrha, prav od Oljaževega stolpa. Ta kamen bodo vzdali v podstavek Cankarjevemu spomeniku (napravil ga je umetnik profesor Zdenko Kalin), ki ga bodo postavili v Sydneyu na pobudo društva "Triglav".

Rada bi se ob tej priliki zahvalila Marjanu Požar iz planinskega društva IMP-Mengeš za njegovo pomoč. Saj bi ga tale okrog pet kilogramov težek kamen skoraj stal živiljenje. Teža kamna ga je nekoliko odtegnila od strme stene, majhen popust koncentracije in Marjan je strmoglavlil. Le planinska izkušenost ga je rešila.

Ivana Škof

OBČNI ZBOR KLUBA

Letošnji občni zbor kluba nam bo ostal v spominu kot mejnik v razvoju naše triglavskih skupnosti. Eden razlogov je gotovo ta, da se je z registracijo kluba začelo "zares". Čeprav je bilo delo kluba osredotočeno na kulturno družabno življene, skrb za našo mladino in za dopolnilno šolo ni bila zanemarjena. To se nam je bogato obrestovalo. Neprecenljive vrednosti je dejstvo, da so rojaki spoznali pomen kluba, saj vsakdo lahko najde ali razvedrilo v domačem slovenskem okolju, ali pa področje, na katerem se društveno udejstvuje. Tako je klub postal središče našega življenja.

Minuli občni zbor pa ni pomemben samo zato, ker je to prvi po registraciji. Pomemben je zato, ker se je tokrat resnično pokazala zavetost članstva, da si ustvari skupen dom, središče, kjer si bo **samo** urejalo društveno življene in svojo slovensko prihodnost v Avstraliji. Člani se zavedajo, da je klub tista sila, ki si je zastavila težko nalogu, izgraditi klubske prostore, vzdrževati in gojiti kulturno družabno življene in preko Triglav Community Centra gojiti vse tiste veje udejstvovanja, ki sestavljajo naše življene. Njihove želje so naravne in prihajajo iz poštenih src, zato ni čudno, da njihova skrb za skupnost zajema človeka od rojstva do poslednjih dni.

Izmed dvajset kandidatov je bilo treba izbrati le enajst odbornikov; novi odborniki so torej središčica članskih želja. Prepričan sem, da bo vsakdo od njih izpolnil svojo dolžnost do članstva, do tistih, ki so ga izvolili, saj se je vsakdo zavedal odgovorne naloge že takrat, ko je sprejel imenovanje za volitve. Zaneseno pa se lahko tudi na pomoč članstva, saj se čuti, da je vsak član pripravljen po svojih močeh priskočiti na pomoč, kadar je to potrebno. Zato mirno lahko trdim, da je bil ta občni zbor v smislu Prešernovih besed: "Tja bomo našli pot, kjer nje sinovi si prosto voljo vero in postave!"

S.P.

NA BALINIŠČU JE ŽIVAHNO

Pred nekaj meseci so tisti člani Triglava, ki imajo radi lepo balinsko igro, ustanovili svojo balinsko sekcijo. Člani te sekcije so lahko samo člani kluba. Da se bodo lahko vključili tudi v tekmovanja, igrajo po pravilih balinarske zveze za Avstralijo. Vključene so tudi ženske.

Septembra meseca so imeli svoj občni zbor. Izvolili so odbor, katerega predsednik je Branko Kalc, podpredsednik Aleksander Kureč, blagajnik Jože Samsa, tajnik Emil Ličan in tehnični vodja Jože Bratovič. Branko Kalc je tudi trener moških skupin, za ženske skupine pa je Tone Vrh.

Odkar je ustanovljena ballinska sekcija, je na ballinišču mnogo bolj živo. Igra se tudi lepše, pač po pravilih. Prepričani smo, da se bodo na prihodnjem meddruštvenem tekmovanju dobro izkazali. Da pa jih bo tudi lepo pogledati, bodo imeli svoje informe in triglavsko balinske značke. Tako bodo še bolj s ponosom zastopali svoj klub.

Na klubskem tekmovanju za prehodni pokal Triglava je bilo kar deset ekip. Pokal je osvojila ekipa v sestavi Andreja Bariča, Toneta Logarja in Ahngela Uljana. Drugo ekipo sso sestavljali bratje Karlo, Viktor in Vinko Samsa, tretjo pa Branko Kalc, Tone Šuštar, in Jože Bratovič. Pokal je bil svečano izročen zmakovnemu ekipi na klubski prireditvi "Press Ball" 23. oktobra v Guildfordu. Člani prvih treh ekip so prejeli tudi spominske trofeje. Prihodnje tekmovanje bo meddruštveno za pokal Ivana Cankarja v Mesecu decembru ob odkrivanju Cankarjevega spomenika.

Z NAŠEGA TRIGLAVA

NOVE MOČI IN NOVO DELO.

Z izvolitvijo novega odbora je res zaživel še ta del naše Triglavskih skupnosti, ki je doslej samo životaril — dobrodelna organizacija Triglav, ali kakor se uredno imenuje — Triglav Community Centre. Ta organizacija ima nalogo, da skrbi za potrebe otrok, mladine, bolnikov in drugih ljudi, ki so na kakršen način potrebnii pomoči. Novi odbor je večji del sestavljen iz ljudi, ki še nimajo mnogo izkušenj s tako vrsto dela. Zato pa so polni navdušenja in imajo veliko voljo do dela. Ker se zavedajo svoje neizkušenosti, so prepričali g. Čuježa, da je prevzel mesto predsednika, čeprav je že zelo zaposlen z drugim delom. S svojimi bogatimi izkušnjami bo lahko pomagal drugim članom odbora, da se bodo hitreje znašli in se zavzeli za delo, hkrati pa bo lahko delo Community Centra tudi pravilno usmerjal, saj veliko različnih dejavnosti, ki so doslej uspevale prav zaradi pričakovanih g. Čuježa, kot so npr. šola, mladinski klub in različne kulturne dejavnosti — spadajo prav v okvir Community Centra.

Odbor ima veliko načrtov in želja. Za začetek bi radi uredili prostore v stari hiši, kjer so včasih kinopredstave. Ta prostor bi radi opremili s hladilnikom in primernim počitvom, kar bi ob rednem nedeljskem dežurstvu, ki ga nameravajo vpeljati, omogočilo, da bi lahko otroci, po želji pa tudi matere in drugi odrasli, bili postreženi s čajem, brezalkoholnimi pijačami, pecivom, sladoledom in drugim. Radi bi tu-

di omogočili otrokom, da bi poleg televizije, ki jo že imajo in je v precej slabem stanju, imeli na razpolago tudi otroške igre in igrače, da bi se otroci lahko zabavali tudi v slabem vremenu. Za otroke bi radi uredili tudi otroško igrišče na prostoru med hišo in klubom. V ta namen bi seveda bile potrebne gugalnice, vrtiljak, plezala in drugo orodje, kar je seveda odvisno od tega, koliko bo imel Community Centre denarja na razpolago. Jasno pa nam je vsem, da je prav otroško igrišče velika nujnost, saj se sedaj manjši otroci dolgočasijo, kadar jih starši pripeljejo v klub in nimajo drugega dela ali zabave, kot da delajo skrbi svojim staršem, ki morajo ves čas paziti, da otroci ne zaidejo kam, kamor ne bi smeli. Od Community Centra (in seveda pomoči Kluba) je odvisno, če se bo staršem ta skrb olajšala in če se bo otrokom nudilo več, kot se je jim je nudilo do sedaj.

Druga velika naloga, ki si jo je Center naložil, je ureditev knjižnici. Kot je že bilo objavljeno, je prostor za knjižnico že urejen, treba je samo še urediti knjige. Upajmo, da bo to kmalu urejeno in da bo knjižnjica kmalu ob nedeljah na razpolago bralcem.

Vsaj ena dejavnost Community Centra je že lepo razgibana in vzbuja splošno zadovoljstvo vseh sodelujčih in to je Mladinski klub. Velik del najpridnejših sodelavcev Community Centra imajo hčere ali sinove v Mladinskem klubu Triglav in vsi starši pridno pomagajo svoji mladini pri delu. Vsi se zavedamo, da je bodočnost našega kluba v veliki meri odvisna od tega, kako se bo naša mladina zainteresirala za delo in življene v klubu, zato bomo morali poskrbeti, da bo mladina dobila od nas še večjo podporo, kot jo je imela doslej.

Marta Smuk

Gospod Peter Kope, novi predsednik kluba Triglav z ženo Ivico in sinom Markom.

NOVI BOARD (ODBOR)

KLUBA

Peter Kope Predsednik
Karlo Samsa, podpredsednik
Jože Samsa, blagajnik
Stane Petkovšek, tajnik
Rudi Jaksetič, družabne prireditve
Lojze Moge, manager (upravnik)
in odborniki
Marta Smuk,
Lojze Lever,
Emil Kukovec
Tone Fabjančič in
Sofija Šajn

TRIGLAV COMMUNITY

CENTRE

Dobrodelen organizacija Triglav je na občnem zboru pretekli mesec dobila nov odbor. Novi odborniki so:

Jože Čujež, predsednik
Jože Tomšič, podpredsednik
Dominika Lever, tajnica
Maria Verko, blagajničarka
Dominika Rolič, referent za propagando
Jožica Muršec, socialna delavka
Ernest Žibert, gospodar.

Novemu odboru želimo veliko uspeha pri njihovem delu!

Uredništvo.

23. oktobra smo imeli zopet lep družabni večer v Masonic Hallu v Guildfordu. Častni gostje na tem večeru so bili naši stalni oglaševalci v časopisu Triglav. Na tem večeru so se nam predstavili tudi naši balinarji, saj so prav ta večer izbrali, da podelijo zmagovalcem pokale.

Večer, ki je bil izredno uspešen, sta organizirala Rudi in Ema Jaksetič — g. Jaksetič je naš novi referent za družebnosti — pomagali pa so jima mnogi prijatelji. Za bogat srečolov je poskrbela družina Pukl.

Prisrčna hvala v imenu tistih, ki so se na tem večeru dobro imeli!

*****
VABLJENI STE NA VRTNO VESELICO NA TRIGLAV, KI BO V NEDELJO 7. NOVEMBRA POPOLDNE V KLUBU. IGRAL "MAVRICA".
*****

V ŠOLI JE VESELO

Triglavsko dopolnila šola je pred nedavnim dopolnila svoje prvo leto obstoja. Iz skromnega začetka 20 in nekaj učencev, je prešla število 60 in ima trenutno tri oddelke. V prvem so najmlajši v povprečni starosti od 5. do 7. leta, ki se največ ukvarjajo z barvastimi slikanicami iz katerih spoznavajo črke in posamezne besede. Pred mesecem so prišle od Slovenske izseljenske matice v Ljubljani prepotrebne knjige, ki so šolsko delo olajšale in razgibale. Razred najmlajših je v oskrbi Rosane Juriševič, ki je postala po enoletni izkušnji odlična učiteljica. Otroci jo imajo radi in jo tudi uboga.

V drugem oddelku naše dopolnilne šole (ta je najbolj štivelen) so učenci med 7. in 13. letom (če so v slovenščini zelo dobri, obiskujejo tretji oddelek, ki je za mladino). Tudi ti učenci imajo zdaj vsak svojo novo knjigo, kar daje njihovi učiteljici gospoj Marizi Ličan možnost, da z njimi več čita in govoriti, kot je v preteklosti. Največji del pouka je posvečen izgovorjavi in razumevanju slovenskih izrazov. Večini je treba snov pač najprej razložiti v angleščini. Ko je enkrat vsebinsko dojamajo, se je lotijo v jeziku svojih staršev. Delo je naporno in počasno, vendar le gre. Pred kratkim se je iz trimesečnega obiska v Sloveniji vrnila mati enega izmed naših učencev, ki je dala o našem pouku zelo laskavo pohvalo. Deček, ki pred obiskom dopolnilne šole ni govoril slovensko, ali pa izredno slabo in s težavo, se je doma v Sloveniji že prvi dan znašel med mladino in tudi v trgovini. Del pouka je posvečen tudi zemljevidu Slovenije. Otroci radi vidijo, kje je na zemljevidu rojstni kraj njihovih staršev in kje so kraji, ki so jih nekateri med svojim obiskom v Sloveniji sami obiskali.

V oddelku za starejše, ki ga večkrat z zanimanjem obiskujejo tudi nekatere matere (po rodu Avstralke), je v vsako učno dobo vpleteno tudi nekaj slovenske slovnice. Ko pride do slovenske dvojine, imajo naši, sicer zelo brihtni mladinci, pred seboj kar trd in večkrat popolnoma narzumljiv oreh. V čitanju so že kar dobri, kar se pa tiče razumevanja in govorjenja, jih precej moti narečje, ki so ga navajeni z doma. Ko pride do najbolj "pokvarjene" slovenščine, je ogenj v strehi. Šola jih nagovarja, da bi svoje znanje porabili tudi doma in starše odvračali od mješanja slovenščine in angleščine. "V soboto bomo šopali" ali "Ata je pa kar tam zaparkal", so stavki, s katerimi skuša šola odločno obračunati. Veliko otrok ima zjutraj "šaver" (za prho ni vedel niti eden!), zvečer pa gledajo "televizn". Nekateri do šole "vokajo", drugi pa gredo s "trainom". Take "slovenščine" je v šoli vse več

in to ne po krivdi OTROK, temveč staršev, ki se ne trudijo, da bi govorili čisto slovenščino ali pa vsaj čisto narečje. V oddelku za starejše je zelo priljubljena slovenska zgodovina. Naučili so se že tudi nekaj o "očetu poštne znamke" Slovencu Koširju, o Prešernu, Cankarju in Gregorčiču. Dobro poznajo meje Slovenije, njena mesta in večino rek. Tudi jezera in podzemski jame jim niso več tuje. Delo v razredu je prijetno in veselo. Če ni vreme prekislo, čas kar hitro mine.

Razen dela v posameznih oddelkih imajo učenci dopolnilne šole tudi skupno delo, ki je predvsem v pripravah za kulturne prireditve in šolske nastope. Učijo se petja slovenskih pesmi, trenutno pa so do ušes zaposleni z učenjem igre "Snežuljčica", ki jo bodo zaigrali na zaključni šolski akademiji v ponedeljek 13. decembra 1976.

Ker je za vse to delo čas šolskega pouka povsem nezadosten, se zbirajo tudi ob nedeljskih popoldnevih na Triglavu, kjer se uče igro in pripravljajo za nastop.

Triglavski dopolnili šoli so se pred kratkim pridružili še Makedonci z dvema razredoma in štirje razredi v katerih poučujejo v srbsčini in hrvaščini.

Sobotno popoldne v Public School v Canley Vale je zdaj izredno živahn, saj se zbere nad 250 otrok različnih jugoslovenskih jezikovnih skupin. Za prihodnje šolsko leto, ki bo začelo s 1. februarjem pa nam "groze" s skupnim številom 600 učencev. Koliko od njih jih bo v slovenskih razredih, nevemo, pričakujemo pa, da se bo tudi število naših učencev močno dvignilo.

Ker je organizacija šole precej zapletena zadeva (treba je najti dovolj učilnic, predvsem pa potrebnih knjig, za kar je treba več mesecev), bi bilo dobro, da bi starši že sedaj sporočili šoli imena in starost otrok, ki jih bodo v prihodnjem letu poslali v našo dopolnilno šolo.

Pouk v triglavski dopolnilni šoli je brezplačen. Starši skrbe le za zvezke in svinčnike. Knjige oskrbuje Triglavsko skupnost s pomočjo Slovenske izseljenske matice v Ljubljani, učilnice pa nam daje brezplačno na razpolago Department of Education of N.S.W.

Istočno s poukom slovenščine in drugih jugoslovenskih jezikov za otroke, smo pričeli tudi z rednim (brezplačnim) poukom angleščine za odrasle. Department of Education pošlje vsako soboto v šolo plačanega učitelja angleščine. Očetje in matere, ki čakajo na konec pouka imajo tako priliko, da svoj čas izkoristijo z učenjem jezika, ki jim je za lažje življenje med Avstralci ne le potreben, temveč nujen. Poslužite se te ugodnosti.

Čuješ

MARIBORSKO LETALIŠČE TUDI ZA MEDNARODNI PROMET

Maribor — Mariborsko letališče je v celosti opremljeno za domači in mednarodni promet. Pristajalna in vzletna steza je dolga 2500 metrov in opremljena tudi za nočno pristajanje in vzletanje. Dogradili so tudi že ploščad, kjer bo lahko v prihodnje stalo tudi po deset velikih letal.

Z mariborskima letališča je poletelo že prvo letalo na mednarodni prog, in to v Koeln. Kmalu bodo začela tam vletati letala na mednarodnih turističnih progah. V začetku novembra bo Maribor vključen tudi v mednarodno letalsko progno med Beogradom in Frankfurтом.

OB 132 LETNICI ROJSTVA SIMONA GREGORIČICA

Simon Gregorčič je pesnik, ki ga je ljudstvo najbolj sprejelo za svojega in je več njegovih pesmi tudi ponarodelo.

Rodil se je 15. oktobra 1844 v kmečki hiši na Vrsnem pri Kobaridu in se izsolal za duhovnika. Služboval je na Primorskem, umrl v Gorici, pokopan pa je na domačem pokopališču na Libušnjem. Njegove blagoglasne in dostikrat tožeče lirske pesmi so izšle v štirih zvezkih Poezij. Prvega so imenovali zlata knjiga, pesnika pa goriški salvček. Začel je z vencem domoljubnih pesmi Iskrice domorodne, odkoder je tudi sledenje pesem:

*Eno devo le bom ljubil,
eni vedno zvest ostal,
druge nikdar ne bom snabil,
nikdar drugi zvest ostal.*

*Lepše ni v okrogu zemlje,
mila, ljuba je tako,
da jo zlati zor objemlje,
da smehtja se ji nebo.*

*Cistost bela jo odeva
in zvestoba pas je njen,
blago srcece ogreva
ji ljubezni svet plamen.*

*Njo le bom ves čas življenja
ljubil iz srca globin:
ljuba moja je — Slovenija,
jaz pa Slave zvest sem sin!*

DELATI MORAM

Nekega dne, ko mi je bilo štiri najst let, Jožeku pa devet, je povedala Tereza Štefan, da Jožek prišel na koruzno njivo z motiko in začel obdelovati zemljo. Motiko je komaj mogel vzdigniti, ročaj je bil daljši od njega.

Rekla sem mu, naj odide, ker je napoti. Ne, je rekel, ker moram delati. Spet sem mu rekla, naj se pobere in naj počaka, dokler ne bo zrastel — mislila sem dobro, govorč z njim, kakor govorš z otrokom — pa me ni hotel pogledati in se mi nasmehtniti.

Rekel je: "Delati moram, Tereza," in zvenelo je jezno, kakor bi moral to vedeti že sama, ne pa da mi mora povedati še le on. Rekla sem: "Zakaj moraš delati?"

In je rekel: "Mati pravi, da moram delati, če hočem jesti."

L. Adamič

UMRL JE G. WALTER WATERMAN

Iz Anglike je prispela novica, da je umrl v 65. letu starosti dobro poznani in spoštovani upokojeni direktor državnega urada za naseljence g. Walter Waterman. S soprogo sta bila pogosto gosti na naših prreditvah. Z zanimanjem sta spremljala rast in razvoj naše triglavskih skupnosti. Njegova velika želja je bila, kakor tudi njegove soprote, da bi si čimprej uredili svoj klub, da bi lahko delovali na kulturni dediščini, katero smo prinesli s seboj.

Naj počiva v miru, mi pa ga bomo ohranili v lepem spominu! Gospej Waterman pa izrekamo iskreno sožalje.

TEDENSKE NOVICE O NAŠEM ŽIVLJENJU ČITAJTE V TEDNIKU NOVA DOBA

DA MI BITI JE DREVO

*Da mi biti je drevo,
bil spomladji rad bi breza,
drugo drevje še golo,
nanjo sveti Jurij pleza.*

*Da mi biti je drevo,
bil poleti rad bi lipa,
v njeni senci je hladno,
cvet na potnika se vsipa.*

*Da mi biti je drevo,
bil pozimi rad bi smreka,
drugo drevje že golo,
toplo greje njo oblike.*

O. Župančič

RADIJSKE ODDAJE

S prvi moktobrom naj bi avstralska državna radijska družba ABC prvzela skrb za etnični radijski program. Zvedeli pa smo, da do novega leta še ne bo nič. Do takrat pa se bo še naprej ugibalo, kdo bo za to odgovoren. Ker smo prepričani, da je najbolj primerno, če je program za jugoslovenske nasejance pritejen tako, da jih bo družil, je Co-ordinacijski odbor za jugoslovenske klube, katerega član je tudi Triglav, poslal pismo na Department za Pošto in Telekomunikacije, v katerem razlagata naše skupno stališče. Do nadaljnjejega ostane torej tako kot je bilo do sedaj.

SLOVENSKIE RADIJSKE ODDAJE V SYDNEYU

(Iz ocene radijskih strokovnjakov)

"Poslujal sem dva kasetna trakova s slovenskimi oddajami v avstralskem radiu. Vtis, ki so ga te oddaje naredile name, je nenavadno globok, saj vse od kraja z zmernim, nevsljivim, pa vendar neprestano prisotnim taktom pripovedujejo slovensko narodno zavest, nacionalno pripadnost, ljubezen do vsega kar je našega — od zgodovine, etnografskih značilnosti in zanimivosti, slovenskega jezika, njegove zgodovine, njegove današnje rabe, od širokih angažiranih opisov narave, z gorami, z domačimi opravili, z običaji in tako naprej. To je v celoti tako snov, ki tako obdelena deluje široko, poslušalca privtegne, ga skuša kulturno, narodno pripadnostno usmerjati, obenem pa tudi poučuje in to z nepotvorjenimi, in dognatimi zapisimi, leksikalnimi dejstvi, ki so zbrana v knjigah ali pa še vedno žive z vso svojo pomembnostjo v narodu, tako doma kot na tujem. Naj iz tega poglavja vzamem dvoje vsebin — prva je iz slovenske zgodovine (ustoličevanje vovod), druga pa je vzeta naravnost iz srca slovenskega človeka in opisuje gore, posebej Triglav.

Iz vsega bi mogli zaključiti tole: oddaje so dobre, zaslужijo odlično oceno, morda jim manka le, kar pa lahko samo domnevam, glede na to ker sem poslušal samo štiri oddaje, več pristne slovenske narodne glasbe s spremno besedo."

Urednik II. programa
Marijan Krišelj

ZAHVALA

Marija in Ignac Gjura se prisreno zahvaljujeta vsem prijateljem, ki so obiskali Ignaca v bolnišnici, posebno pa gospodoma F. Eliotu in F. Molnerju.

ZRASTEL JE VELIKAN

O PODJETJE "GORENJE" IZ VELENJA

Vedno bolj pogosto naletimo tudi v Avstraliji na jugoslovanske izdelke. Nekateri so že precej poznani, zlasti prehranbeni, bolj malo pa še vemo za druge. Kadar boste zopet naleteli na ime PACIFIC, pa se le zaustavite in poglejte natačneje: pred vami bo izdelek slovenske tovarne GORENJE iz Velenja. Izdelke te tovarne lahko kupimo v Avstraliji že nekaj let, z bolj urejenim poslovanjem pa se je pričelo še v zadnjem času, ko si je podjetje uspešno utrlo pot tudi na avstralsko, vzhodno azijsko in pacifiško področje.

Začetek podjetja Gorenje sega v leto 1953, ko je dvanajst podjetnih ljudi ustanovilo v vasi Gorenje bližu Velenja obrtno delavnico. Današnji generalni direktor Ivan Atelšek je že takrat vodil delo. Izdelovali so mlatilnice za žito. Kmalu pa so prešli na izdelavo štedilnikov na premog in drva. Tedaj je bilo zaposlenih že 150 delavcev. Proti letu 1960 se je podjetje preselilo v bivše kopalnice velenjskega rudnika. Proizvodnja se je povečala in razširila še na izdelavo električnih štedilnikov. Podjetje je zaposlovalo že 350 delavcev. Zaradi vsevečjega povpraševanja po njihovih izdelkih, se je podjetje širilo dalje. Leta 1962 so bili zgrajeni prvi tovarniški prostori. Pričeli so izdelovati tudi električne, plinske in kombinirane štedilnike. Leta 1964 je podjetje pričelo kot prvo v Jugoslaviji z izdelavo pralnih strojev. Tako so jih masovno pričele dobivati jugoslovanske gospodinje. Že v prvem letu so jih izdelali 20 tisoč. Hkrati s prodajo na domačem tržišču so se pripravljali tudi na izvoz, s katerim so pričeli leta 1966. Od tedaj dalje se je podjetje hitro večalo. Leta 1964 je bilo zaposlenih 800 delavcev, danes pa jih je samo v Velenju nad 5 tisoč. Združeno podjetje Gorenje z desetimi tovarnami po vsej Jugoslaviji pa jih zaposljuje nad 14 tisoč.

Po gospodarski reformi leta 1964 je bila vsevečja potreba po združevanju proizvodnih sil, da bi se uspešno uvrščali tudi na mednarodnem trgu. Tedaj se je mnogo podobnih podjetij združilo, si uredilo skupno trgovinsko in nabavno mrežo in tako postalo konkurenčno ne le na domačem tržišču, pač pa tudi na mednarodnem. V Združenemu podjetju Gorenje danes med drugimi deluje tudi največja tovarna električnih motorjev v Jugoslaviji —

izdelajo na leto:

- pralnih strojev do 400 tisoč,
- štedilnikov do 800 tisoč (največ v Evropi),
- Hladilnikov 450 tisoč,
- zmrzovalnih skrinj in omar 120 tisoč,
- barvnih televizorjev skoraj 100 tisoč in
- črno belih televizorjev nad 100 tisoč.

Vse navedeno izdelujejo v Velenju. Zanimivo je to, da tovarna Go-

žnji Vzhod, posebno Iran, Irak, Jordan in Libijo. Sedaj izvažajo tudi že v Avstralijo, Hong Kong in Novo Zelandijo (Pacifiške dežele). Pojednakom so celo prodali licenco za izdelavo pralnih strojev, v Grčiji pa so zgradili montažno tovarno za svoje izdelke. Podobne montažne tovarne nameravaju zgraditi tudi v nekaterih afriških državah.

Podjetje ima svoje lastno zunanjetrgovinsko mrežo. Tako imajo svoje trgovske podjetje v Zahodni Nemčiji, Austriji, Dansi in sedaj tudi v Avstraliji. Od jugoslovanskih podjetij Gorenje močno prednjači v izvozu v Australijo, saj izvozi letno 8 tisoč hladnikov in 6 tisoč zmrzovalnih skrinj. Videli smo pa tudi že pralne stroje. Prva pošiljka njihovih hladnikov je prispela v Avstralijo že leta 1969, leta 1975 pa so izvozili v Avstralijo že za 3.5 milijona dolarjev.

Prvega julija letos je Gorenje ustanovilo tudi v Avstraliji mešano jugoslovansko-avstralsko trgovsko podjetje, ki nosi ime Gorenje — Pacific, managing direktor pa je Peter Kodela iz Velenja. Pred tem je distribucijo opravljalo nam že znano podjetje F. J. Hodgson Pty. Ltd. v Sydney, katero je sedaj Avstralski partner. Namen novega podjetja pa je razpečevanje vseh izdelkov Združenega podjetja Gorenje, kakor tudi ostalih jugoslovanskih podjetij, ne le po Avstraliji, pač pa tudi po celotnem pacifiškem področju, od Hong Konga preko otokov do Nove Zelandije. Sedaj bo mogoče dobiti njihove izdelke po vsej Avstraliji, ne le v New South Walesu, kakor je bilo to do sedaj. Njihovi izdelki se prodajajo tu pod imenom PACIFIC by GORENJE.

Podjetje Gorenje je vedno pazilo na dobro servisno mrežo. Samo v Jugoslaviji imajo nad tisoč servisnih avtomobilov. Servisu prisluje velik pomen, saj je to eden od razlogov za velike uspehe na tržišču; kupci namreč Gorenju zavajajo. Tako se širi njihova lastna servisna mreža povsod tam, kjer prodajajo svoje izdelke. Tako tudi v Avstraliji.

Prepričani smo, da bo Gorenje uspel tudi na tem koncu sveta. Direktorju g. Petru Kodeli, ki bo imel ogromno dela, pa želimo popoln uspeh, saj smo resnično ponosni, da je to podjetje s svojimi kvalitetnimi izdelki prisotno tudi v Avstraliji.

S.P.

Velemeštni izgled Velenja

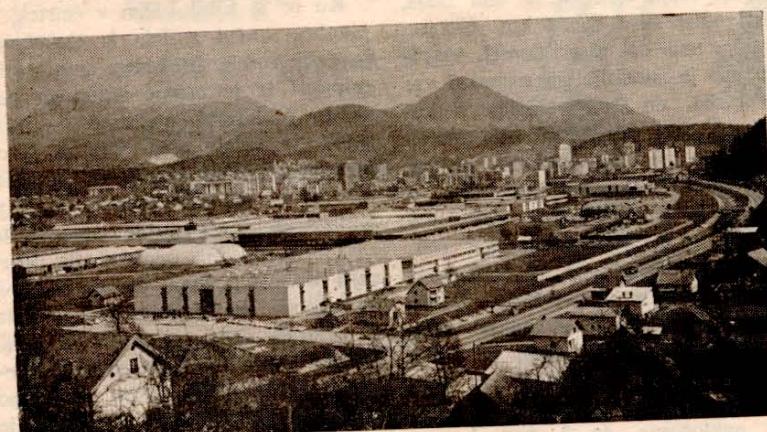
Sever iz Subotice in Livarna Muta ob Dravi s petstoletno tradicijo, ki sedaj izdeluje poljedelske stroje in vrtno orodje. V sklopu Gorenja so že Fecro Slovenj Gradec, Lesna Šoštanj, Elrad Gornja Radgona, Varstroj Lendava, Metalplast Ruše, Fabrika termičnih uredajev Sombor, Petar Drapšin Kikinda in Medjimurski ugljenokopi Mursko Središče.

Čeprav so včasih številke suhoprarnice, v primeru Tovarne Gorenje gotovo niso, saj z njimi pokažemo veličino tega podjetja. Zato bo zanimivo, ako vemo, da med ostalim

renje z barvnimi televizorji pokriva 90 odstotkov vseh potreb na jugoslovanskem trgu in z gospodinski mi aparati 60 odstotkov.

V Nazarjih blizu Velenja je tudi tovarna malih gospodinjskih strojev, kot mikserjev, strojčkov za mletje mesa, havb za sušenje las, gospodinjskih tehnic itd. Teh strojčkov izdelajo 800 tisoč letno in skoraj vse izvozijo v zahodno Evropo. V vasi Gorenje, na prostoru, kjer se je ustanovilo podjetje, pa imajo sedaj tovarno keramičnih ploščic, katerih izdelajo letno za 1 milijon kvadratnih metrov. To je tudi začetek nove dejavnosti podjetja Gorenje, s katerim pričenjajo industrijsko gradnjo hiš.

Gorenje izvozi četrtno svojih izdelkov. Polovica izvoza gre v zahodno Nemčijo. Izvaža pa skoraj v vse evropske države, pa tudi v Združene Ameriške Države, na Bli-

Tovarna "Gorenje" v Velenju

NAJ POČIVA V MIRU!

6. oktobra je nenedoma umrl v 52. letu starosti g. Jože Torjan. Rodil se je na Hrušici pri Ilirske Bistrici, kamor ga bodo svojci prepeljali k večnemu počitku. Bil je miren in dobrudošen človek in se je vedno z ljubezni spominjal rojstnega kraja. S ponosom pa se je vedno spominjal tudi Narodnoosvobodilne vojne in borb proti italijanskemu okupatorju, v katerih je tudi sam sodeloval.

Naj mirno počiva v rodni grudi, njegovi ženi Angeli, bratu Tonetu in drugim sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje!

NOVA VALJARNA NA JESENICAH

Na Dan Republike letos, to je 29. novembra, bodo na Jesenicah odprli novo valjarno. Proizvajala bo trakove iz nerjavečega železa in trakove iz nizkoogljikovega železa, ki so jih do sedaj uvažali.

KLNIKA ZA NEGO KOŽE

IN ZDRAVJA

346 Illawarra Rd., Marrickville

Nasproti železniške postaje.

Telefon 55-5777

- odprava nezaželenih dlak z elektronskimi aparati,
- zdravljenje kroničnega katarja želodca, revmatizma, išijasa, zaduhe, razširjenja žil itd.

ZDRAVIMO Z NOVO ELEKTRONSKO MASAŽO,

brez telovadbe, dijete ali zdravil.

Mr. & Mrs. Machaalani, lastnika

z mednarodno diplomo.

(Not medical practitioner)

NASVIDANJE NA TRIGLAVU

S temi besedami smo se poslovili, ko so koncem junija odšli na obisk v domovino Kristina in Emil Kukovec ter Marta Smuk. Za mene je bil ta pozdrav dvoumno mišljen, ali se res srečamo na očaku Triglavu ali pa ob povratku v Sydney v klubu Triglav. Slovensko društvo Triglav iz Švice je namreč organiziralo 2. Augusta izseljenški pohod na Triglav. Žal se je moj odhod zavlekjal in sem v domovino odpotoval šele 8. Augusta. Tako se želja ni uresničila. Vendar sem sam pri sebi imel trden namen, da se vseeno povzpnev na to našo goro. Bil bi to nekak majhen "jubilejni vzpon", kajti minilo je letos 30 let, od kar sem se prvič povzpel na vrh Triglava. Nepozabni so spomini na ta prvi in tudi na ostale pohode v kraljestvo Triglava. V kako čudežne barve se oblači lepa jutranja zarja v tej vzviheni samoti in gora Triglav stoji v mističnem somraku romantike in pravljičnega žara. Ni čuda, da je postal Triglav simbol naše domovine.

Posebno pa me je še zamikalo, ko sem zvedel, da se izmed naših Sydnejčanov ni nihče udeležil namernatega pohoda. Tako ob prihodu domov v Sevnico sem se pozanimal pri Planinskem društvu za njihov program v času mojega bivanja. Ne brez uspeha, Triglav so imeli v načrtu v sezoni kar dvakrat. Vendar iz vsega tega ni bilo nič, ves čas mojega bivanja je bilo več slabega kot lepega vremena. Pri prvi namervani turi sem sam odpovedal, vsled slabe prognoze vremena, drugič pa so sami črtali izlet iz tistega vzroka. Pri prvem vzponu so sicer nekateri vztrajali in tudi dosegli vrh, vendar je ta vzpon plačal sevnški kaplan Metod na povratku tik pod vrhom s komplikiranim zlomom noge, kajti še po štiritedenskem ležanju v jeseniški bolnici mu niso smeli dati noge v mavec.

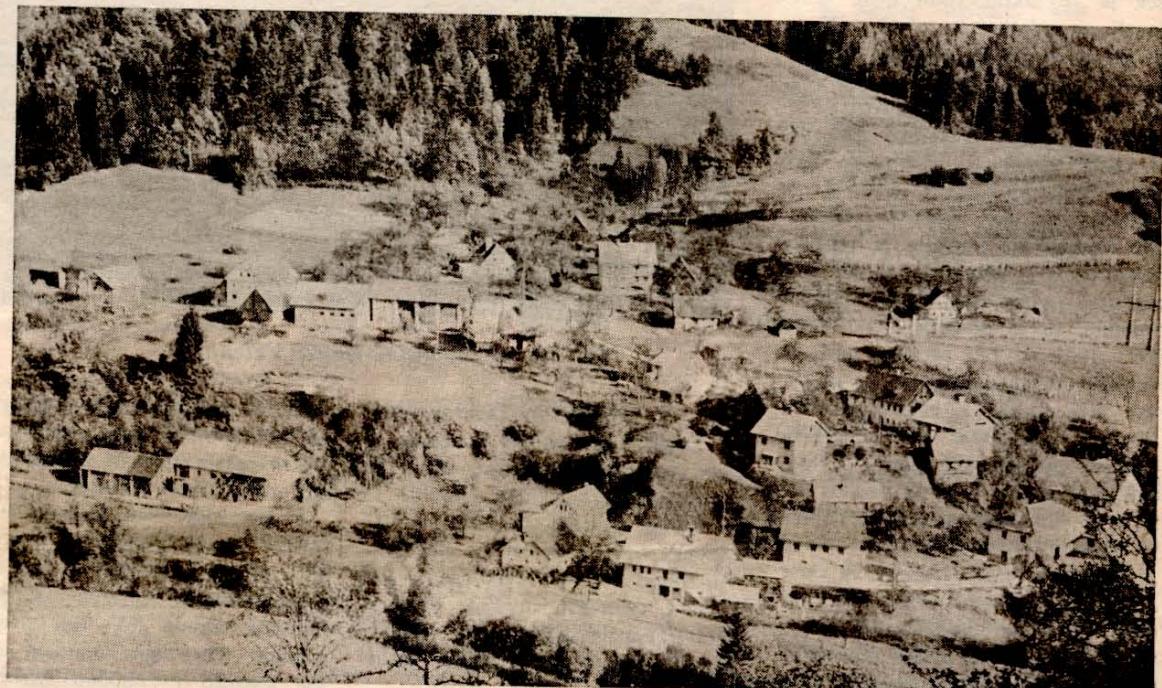
Pač pa smo ob lepem vremenu izkoristili priliko in se odpravili v Kamniške Alpe, na Grintovec. V lepem sončnem jutru, smo se z mladinci PD Sevnica odpeljali z avtobusom do Kamniške Bistrice. Tam smo zadeli nahrbnike na rame in vzeli pot pod noge in zakoračili počasi proti Kokrškemu sedlu. Jutro je bilo lepo jasno, da bi zavriskal od veselja, vendar se mi zdi da bi motil vso to blaženo tišino. Po enournem peščenju, ko je bil gozd za nami, se nam je odprl pogled na te čudovite vrhove Savinjskih Alp. Megle v vrhovih so se nekam čudno prepletale med vršaci in nam ni bilo dovoljeno, da jih v celoti vidimo in občudujemo. Že nekje sredi poti proti Kokrškemu sedlu nas je dobila prva ploha, vendar se je kmalu oblak odpravil dalje. Pogumno smo se vzpenjali proti sedlu in prisopili po triurnem počasnom maršu do Cojzove koče na Kokrškem sedlu. Tam nas je sicer še božalo sonce, vendar so se megle nekam zagotetno podile sem ter tja med vrhovi. V koči smo se malo pokrepčali in sprostili pljuča in se pripravili na zadnjo etapo proti vrhu, no le še dve urici hoje do vrha. Vrh Grintovca se je odel v meglo in nam ni dovolil, da ga pogledamo. Po dobri uri vztrajnega vzpenjanja so se po zapadnih vrhovih zceli zbirati črni oblaki. Protiv vzhod-

nemu delu Kamniških gora pa je bila čudovita vedrina, ki jo vidiš lahko le v gorah. To je mlade planince menda vzpodbudilo in so se začeli nekoliko hitreje vzpenjati proti vrhu. Jaz in vodja, Motoretov Lojze, edina "starca", pa sva za spoznanje zaostajala in vsako toliko vlekla iz nahrbnikov čutare in si blažila žejo s kavo in limoninim sokom. Pol ure pod vrhom nas je ujela močna ploha. Morali smo po vetrne jopiče v nahrbnik in po palerine. Tudi stemnilo se je in megle je nas odela v svoj objem, da nisi videl več kot deset metrov pred sabo. Da ne bi bilo markacij, bi prav lahko zašli. Postajalo nam je vročeklub mrazu in vetr. Kakih deset minut hoje do vrha se je dež spremenil v sodro ali kakor pravijo

je bilo nabito z elektriko in je zelo nevarno zaradi strel. In res, komaj po nekaj minutah se je razdivila nevihta. V sosednih vrhovih se je začelo bliskati in grmeti. Strele so začele švigati in udarjati na vse strani in bobnelo je od groma. Imel sem občutek, da se podigrajo gore. Naenkrat se je stemnilo, zajel nas je teman oblak in zopet nas je nabijala sodro. Počasi smo se spuščali pod vrh in ledena zrna so se spremenila v dežne kaplje. Nižje pod vrhom smo se v zavetju skal malo odpočili, med tem pa je najhujša nevihta prenehala in gore so se zopet umirile. Popili in posušili smo še vso vsebino v čutarah. Na moje začudenje se je kava spremenila v ledeno mrzlo pijačo. Se pravi, da je moralno biti izredno mrzlo, todo mi

mi pošteno oteklo noge, posebno okrog gležnjev. Zato po grušču in mokrem kamenju radi oteklin nisem imel v popolni kontroli več svojih nog. Napačen korak in spodrljaj te lahko stane zlom noge ali še kaj hujšega. Vendar je šlo po sreči. Ne brez muk sem se bolj privlekel kot prišel v dolino do Kamniške Bistrice, kjer smo se v koči preoblekl v sveže perilo, hlače so se pa kar na zadnjici same posušile. Še malo okrepčila in nato v avtobus in naprej proti Sevnici. Vožnja je kar kmalu minula v prijetnem kramljanju, nekaterim v drenjanju. V Sevnici smo nekateri v restavraciji kot "post factum" doživeli še zadnjo "ploho" in sicer jaz z 2 deci bizeljčana, ostali z vrčkom laškega piva. No, in tako s Triglavom ni bilo nič in s sydnejskimi triglavčani smo se srečali le na Triglavu — v klubu!

Lojze Košorok

Hotavlje v Poljanski dolini

Foto: Rodna Gruda

"babje pšeno". No, nas vsaj ni močilo, kajti pšeno se je od palerin in klobukov odbijalo. Zadnjih deset minut proti vrhu je bila hoja že kar prava muka. Po obrazu ti veter bi je z ledenimi zrni, megle takšna, da komaj vidiš kamen pred seboj, burja te zanaša, pod vetrovko ti je vroče, noge so se že razbolele, tudi mokri smo že in pljuča komaj še love meglo in iz nje filtrirajo zrak. Vendar sem prisopihal na vrh, kot bi odrezal. Megle je izginila in sonce je začelo topiti ledena zrna. Komaj veš, da si na vrhu, le železen drog, v kamen vklesana višina 2558 m in smerokaz ti povedo, da si na vrhu. No, in odprl se nam je lep pogled. Protiv vzhodu jasno in umito. Res pogled, vreden truda. Le pesnik bi ga znal opisati in razložiti občutke, ki se ti porajajo ob tem. Proti zapadu smo sicer videli vse gore in vrhove, le nad njimi so se zbirali črni oblaki. Tako črne, se mi zdi, vidiš le v gorah. Vendar so po svoje čudoviti in lepi, čeprav strašni. Ko tako občudujemo vso to krasoto nas je železni drog opozoril na nekaj drugega, na novo nevarnost. Nekam čudno se je začel tresti in skrivnostno brneti. Izkušeni planinci vedo, kaj to pomeni. Vodja je takoj dal ukaz: "Tako nazaj pod vrh in naprej v dolino!" Menda v minutu ni bilo nikogar več na vrhu. Namreč drog in vse, tudi kamen,

tega nismo občutili zaradi naporne hoje. Nekoliko pokrepčani smo šli naprej. Hoja navzdol je bila lažja, vsaj pljuča niso delala kot navzgor. Vendar nam dež ni prizanasel. Vztrajno nas je spremjal in namakal vse do sedla, do Cojzove koče. V koči smo sicer bili varni pred plohami, zato je moj želodec občutil čudovito in nenavadno sušo. In tako se je začela druga vrsta plohe. Da se ne prehladimo, ker smo bili mokri od znoja in od dežja, sem si privoščil en pelinkovec, zatem kar dva vroča čaja, z rumom seveda. Suša še ni prenehala, pa še 2 deci radenske in za likof na premagano goro, ki nam ni bila preveč naklonjena, še 2 deci črnega vina. In v tem času se je zunaj zvedrilo in v želodcu je prenehala suša. V koči se je začela nabirati gosta sopara od gore nahrbnikov in mokrih srajc, palerin in jopičev, tako da so morali sredi popoldneva v koči prižgati luči. Prostor je bil bolj podoben kaki savni kot gostinski sobi. Vse nas je pretesla žalostna vest, da je v nevihti nekje pod Kočno ubila strela neko dekle. Že pred našim prihodom so reševalci odšli na kraj nesreče. Za našo grupo je bil ukazan odhod v dolino. Veselil sem se, no še uro in pol in smo v dolini, saj navzdol bo šlo veliko lažje. Vendar sem se nekoličko uračunal. Nisem pomislil, da so

V NESREČI SREČA

Ko se je Emil Ličan v četrtek 7. oktobra vračal z dela iz Camdena, je neki voznik osebnega avtomobila pripeljal iz nasprotne strani in napočno prehiteval tovornjak — pripeljal je čelno pred Emilov avto. Iza vspetine se je pojavil tako hitro, da se ni bilo mogoče izogniti hudemu čelnemu trčenju, posebno še zaradi hitrosti na odprtih cestih. Voznika sta ostala živa, čeprav sta oba avtomobila do kraja uničena. Emila so morali celo "izrezati" iz avta. Vendar pa je bil Emil manj poškodovan, toda kljub temu še dolgo ne bo mogel na delo. Pravi, da je ostal žil le zato, ker je imel težak avto in pa zato, ker je bil privezan z varnostnim pasom.

ORIENT EXPRESS

V črnogorskem obmorkem mestu Budvi so strokovnjaki za mednarodni potniški promet iz 26 držav sestavili nov vozni red za leto 1977/78. Na predlog nekaterih zahodnoevropskih držav bo po 64. letih ukinjen znani Orient Express med Carigradom in Parizom. Vspostavljena pa sta dva nova brzovlaka Beograd-Frankfurt in Beograd-Benetke.

TOVARNA GOSPODINSKE OPREME

GORENJE iz VELENJA

pozdravlja bralce Triglava in priporoča svoje kvalitetna izdelke
pod imenom

PACIFIC

BY

gorenje

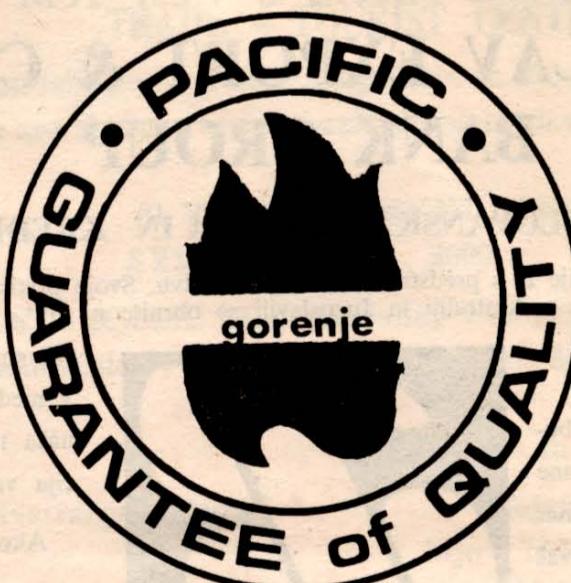
Dobite jih lahko v veletrgovinah

WALTONS, DAVID JONES, NOCK & KIRBY'S, NORMAN ROSS

in drugih specializiranih trgovinah z gospodinjskimi sparati

HLADILNIKI:

- “Pacific 3”
- 90 l. (3.2 cub. FT)
- “Pacific 5”
- 135 l. (4.8 cub. FT)
- “Pacific 7”
- 175 l. (6.25 cub. FT)
- “Pacific 9”
- 225 l. (8.0 cub. FT)
- “Pacific 10” — 250 l.
- hladilnik 195 l.
- zmrzovalnik 55 l.

ZMRZOVALNE**SKRINJE:**

- “ZS 220”
- 220 l. (7.8 cub. FT)
- “ZS 345” 1. (12.3 cub. FT)
- 345 l. (12.3 cub. FT)
- “ZS 530”
- 530 l. (18.9 cub. FT)
- Zmrzovalna omara
- “ZO 240”
- 240 l. (8.6 cub. FT)

Garancija za vse aparate je eno leto, za kompresorje pa pet let. Zagotovljen je hiter in kvaliteten servis!

JUGOSLOVANSKO — AVSTRALSKO UVOZNO PODJETJE

GORENJE — PACIFIC PTY. LIMITED

202 HUME HIGHWAY, LANSVALE, NSW 2166, Tel.: 727 6277 in 727 6880, Telex AA26154

WOLLONGONG SHOW 1976

Tudi letos bo naš klub sodeloval pri največji prireditvi mesta. Pri Wollongong Show'u. Tokrat bomo sodelovali v paradi, ocenjevanju narodnih noš in pri izbiri Miss Show '76. Prireditve bodo trajale štiri dni od 28. do 31. oktobra.

Za naš klub Planica in vse Slovence bo najbolj pomembna prireditve v soboto, ko se bomo oblečeni v narodne noše zopet peljali z vozom po glavni ulici mesta. Parada, ki se prične ob dveh popoldne, je gotovo najbolj privlačna prireditve v teh dneh, zato vedno privabi na tisoče gledalcev.

Paradi sledi ocenjevanje narodnih noš, otroških in odraslih, zvečer pa je še parada deklet, ko se izbira Miss Show'a. Slovensko skupnost in Planico bo zastopala naša pridna sodelavka osemnajstletna Nadja Baša. Želimo ji veliko uspeha, prepričani smo, da bo uspela!

Pri Wollongong Show'u smo bili Slovenci vedno med prvimi, pa naj bo to pri paradi, razstavi ali pa pri ocenjevanju narodnih noš. Zato smo prepričani, da bomo tudi letos uspešni in potrdili ugled, ki smo ga pridobili v preteklosti.

Z.G.

Gdč. Nadja Baša pri nastopu

BAKE A CAKE V WOLLONGONGU

Bake a Cake je že zelo pozna prireditve v Wollongongu, saj se prireja že več let. Vsako leto se tudi naš klub Planica zelo dobro izkaže. Posebno pa se je izkazala letos 30. septembra. Tokrat smo poleg razstavljenih dobro imeli tudi kratek kulturni program, kjer se je naša mlada Nadja Baša odlično izkazala. Na harmoniko je zaigrala venc slovenskih narodnih napevov in še nekaj polk in valčkov. Ob tem so naši pari v narodnih nošah napravili prostor pred odrom in zapestali ob njenem igranju. Gledalci, bilo jih je nekaj sto, so bili tako navdušeni, da so na kraju tako dol-

go ploskali, da je morala nekaj pesmi ponoviti.

Nadja ima 18 let in je že zelo dobro poznana v Wollongongu, saj igra tudi pri harmonikarskem orkestru. Večkrat je že nastopala v duetu in solo pred ogromno množico v Town Hallu. Dobro se pozna tudi s Štefanom Šernek, saj sta se skupaj učila igrati na harmoniko, ko so Šernekovi še živeli v Wollongongu.

To je torej še en uspeh naše Planice pri Bake a Cake prireditvi, za kar se moramo zahvaliti družinam Rudolf, Bedek, Reberšek, Celin, Žižko, Obal, Obleščak, Košorok, Debeljak, Groznik, Baša in Žakelj. Največja zahvala pa gre gospodični Nadji Baša za njeno lepo igranje in prisrčen nastop.

Z. Groznik

DRUŽABNOST PRI PLANICI

V soboto 9. oktobra smo imeli spomladansko zabavo. Vreme nam tokrat ni bilo preveč naklonjeno, ali obisk je bil kljub temu razveseljiv. Šernekov kvartet Silver Strings je ponovno dokazal, da je eden najboljših ansamblov, saj so se naši gostje kaj hitro razživelji. Ni bilo dolgo, ko se je začelo petje in vriškanje. Tudi dvorana je bila lepo okrašena, posebno mize. Res, čutili smo značilno slovensko vzdušje! Pečenice in čevapčiči so bili izvrstni, zakar se moramo zahvaliti gospemu Groznik, Obal in Markočič.

Med nami v Wollongongu imamo tudi odličnega pevca. To je odbornik Planice g. Maks Vočanc, ki nam

je ob spremljavi Šernekovega ansambla zapel nekaj pesmi. Prepričani smo, da bomo o njem še kaj več čuli.

Razšli smo se v zgodnjih jutrnjih urah zelo dobro razpolozeni in prepričani, da bodo naše družabne prireditve v bodoče pritegnile še več

Razstaljeno pecivo na Bake a Cake prireditvi

rojakov, saj prave slovenske domačnosti ni nikoli zadosti.

Ni nas mnogo v Wollongongu, ki se trudimo za napredak slovenskega kulturno — družabnega življenja, ali kolikor nas je, smo složni in tako kažipot tistim, ki še vedno stojijo ob strani.

Zvonko Groznik

Novo! Novo! Novo!

OD SEDAJ NAPREJ SMO SKUPAJ Z VAMI TUDI V AVSTRALIJI.

YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP

(ZDRAVŠENA JUGOSLOVANSKA IZVOZNA IN KREDITNA BANKA)

S poslovno mrezo širom Jugoslavije in s predstavnosti v inozemstvu. Svoje predstaništvo je odprla tudi v Sydneju. Za vse nasvete o finančnih vprašanjih v Avstraliji in Jugoslaviji se obrnite na nas.

Vaše denarne pošiljke v domovino bodo na najboljše in najhitrejše realizirane preko naše banke. Kadar pošljate denar v vaši banki, zahtevajte da se bo vaš ček glesil na:

YUGOSLAV EXPORT & CREDIT BANK GROUP

Če nas želite obiskati v Sydneju, naš naslov je:

31 Market St., St. Martin's Tower v petem nadstropju Sydney

Telefoni: 29 5210, 29 1050

NAŠE POSLOVA MREŽA V JUGOSLAVIJI:

Beograd, Bar, Čačak, Bitolja, Koper, Kragujevac, Kruševac, Pančevo, Tuzla, Leskovac, Svetozarevo, Bor Zaečar, Negotin, Kladovo, Majdanpek, Boljevac, Knježevac, Subotica, Kaniža, Bajmak, Cantavir, Hargoš in drugi.
Naše poslovalnice v vašem starem kraju so vaš financijski servis.

1950's DISCO

On the 18th of September, Triglav Youth Centre held its second Disco Night, but this was one with a difference. It was a 1950's disco where everybody had to dress up in fifties gear, which was for boys, sneakers with pink shoelaces, iridescent pink socks, tight fitting,

wore sand shoes or gymboots, with short white bobby sox, knee length skirts and a tight fitting top, they wore their hair in twin pig tails and again bubble gum in their mouths.

Music was supplied by records from the extensive collections belonging to John and Stan Miklavcic

At The Disco Night

grubby, peg leg jeans, a black or white T-shirt with a black leather jacket or a sloppy cardigan, unless you had some other cool jacket to wear. To top that you had to have your hair slicked back with hair oil and bubble gumm in your mouth.

Girls were slightly different, they

and Dean Preston. The Disc Jockey for the night was John Miklavcic who also organized the technical side of the night. I would like to thank John on behalf of the Youth Centre for this great help without which the night would not have been a success.

There was also a twenty minute

show put on by three members of the Youth Club. Their, or should I say, our show included seven songs from the fifties. The three members of the group were Dean (the Prez) Preston, Stan (the Mik) Miklavcic and myself.

The night was profitable one and I am sure that they forty or so people that come had a good time.

I would like to take this opportunity to thank all that were concerned with making the night a success.

Danny Jaksetic,
Vice President

ZA MLADINSKO ŠPORTNO IGRIŠČE

Delo na mladinskem športnem igrišču lepo napreduje. Ker se je Mladinski klub odločil, da bo sam zbral potrebeni denar za kritje stroškov, so mladinci s pomočjo staršev organizirali 9. oktobra družabni ve-

čer, katerega izkupiček jih je skoraj rešil teh skrbi. Člani ansambla Mavrica so jih tudi podprli, saj so ta večer igrali brezplačno. Igrali so izredno lepo in živahno, saj so se gostje kaj hitro razživelji. Ansamblu Mavrici gre za to vsa zahvala.

Ta večer pa smo doživeli še nekaj drugega. Člani mladinskega kluba so se izkažali kot odlični delavci. Mize pod šotorom so bile lepo okrašene, oni sami pa so nam stregli tako vladljivo in prijazno, da nam je bilo kar malo nerodno, ker na to še nismo navajeni. Srečni smo bili, saj smo čutili, da si tudi mладina sama želi nekaj zgraditi, na kar bo ponosna, in ne čaka, da bo samo dobivala od drugih. Skupno delo in skupni uspehi so pa tudi zagotovila, da bodo znali pridobljeni ceniti.

Ob tej prireditvi je treba omeniti tudi njihove starše, ki so jim (nadalj. na str. 12)

Mladina je srečna pri skupnem delu.

ADRIATIC

TRADE & TOURIST CENTRE

Mi smo najbolj razširjena in izkušena turistična agencija za Slovenske rojake in ostale Jugoslovane v Avstraliji. Najdete nas skoro v vseh zveznih deželah, glavni urad pa imamo na novem naslovu:

**31 YORK & MARKET STREET,
SYDNEY, N.S.W., 2000.**

Telefonske številke: 29-5210 ali 29-5481. Govorite lahko v slovenščini.

Naše podjetje ima veliko podružnico v **Newtownu** (Sydney) na 347 King Street, telefon: 516-1558 ali 516-1563,

Cabramatti in drugih večjih predmestjih.

Rojaki v Melbourne nas lahko dobitijo v naši podružnici za Victorijo:

**ADRIATIC TRADE & TOURIST
CENTRE**

177 Collins Str.,
Melbourne, Vic., 3000.
Telefon: 63-7441.

V glavnem mestu Avstralije v Can-
berri nas zastopa

EGON KATNIK

P.O. Box 564,
QUEANBEYAN, N.S.W., 2620.
Telefon: 88-2630.

ADRIATIC — urejuje vse, kar je v zvezi s potovanjem, pa naj bo to po Avstraliji, v domovino ali iz domovine, ali v katero koli deželo na svetu.

MI IMAMO AGENCIJO ZA: QANTAS — JAT — JAL — LUFTHANSA — AIR CANADA in vse druge večje in manjše letalske in plovne družbe. Naše podjetje je član mednarodne potovalne agencije **IATA**.

LIPA ZELENELA JE...

Pred nekaj meseci sem z možem obiskala našo lepo domovino Slovenijo. Srečala sva mnogo prijateljev in znancev, med njimi tudi gospoda Milana Grlj, upokojenega župnika v Harijah na Primorskem. Ker pozna ogromno slovenskih izseljencev, se je zanimal zanje in jih pozdravil. Takole je pripovedoval:

Dragi rojaki, kaj bi se vam predstavljal, ko pa vsak otrok iz Podgorje pozna gospoda Milana, ki je celih 31 let živel in deloval kot župnik v Podgrajah — od 1942 do 1973. leta — v lepih in težkih časih. Ko sem dopolnil 70 let in 45 let službe in garanja, sem zaprosil za upokojitev.

Nerad sem prišel v Podgraje, v tisti samotni kraj, kjer ne vidiš drugega kot gozdove in nebo nad seboj. Slovo iz Podgraj pa mi je bilo težko. Bal sem se tiste nedelje, ko je treba reči "Zbogom". Ali bom zmogel? Pa je na srečo prišel gospod Anton Ličan — Lenkin, ki sem ga krstil, obhajal dal v šole in mu stregel pri novi maši. Redek slučaj! Pa je tako lepo pridigal pri prvi in drugi maši — meni in faranom v slovo — da smo bili vsi do solz ginjeni. Pri darovanju pa je vsaka vas prinesla toliko cvetja na oltar, da sem komaj še našel mesto za kelih in mašno knjigo.

Po sorodnikih sem podedoval v moji rojstni vasi Harije zapateno hišico. Sem si jo predelal. Zadaj imam lep sadni vrt in nekaj nji-

vic. To mi zadostuje. Hišica je res lepa. Ob nedeljah hodim največ po sosednjih farah na pomoč za pridiganje, vendar vam povem po pravici, dragi Podgorci, ne morem in ne morem se vživeti v svojo rojstno vas Harije. Sem bil predolgo v Podgori. Me vedno vleče nazaj v pogostoma kraj, zato tudi rad in pogostoma zahajam v Podgraje. Saj smo bili vsi kot ena sama družina. Sprehajam se in postajam ob prekrasnem lipovem drevoredu od župnišča do cerkve. Se obračam v dolino, nad menoj šepetajo stoletne lipe pesmico "Lipa zelenela je tam v dišečem gaju, s cvetjem me obispala, d'jal sem, da sem v raju" in pa "Tam gori za našo vasjo trilipe zelene ceto. In kaj nam pojelo tri ptičke v zelenih teh lipicah treh?" Obrnem se in gledam v dolino ter obujam spomine na 31 let bivanja pri vas. O, zlatih dni spomin! Po cele dnevi živim v Harijah ob teh prelepih spominih. Dni prmišljam, ki so bili in skrivaj si solze brišem. In ko ste začeli odhajati preko oceanov v mrzlo tujino, nevešči tujega jezika in brezposeln, kako smo za vas molili. Vsačko Božično noč, pri vstajenju na Veiklo noč in na dan župniškega praznika sem vseh 31 let maševal za vas. Po povzdiganju pa je zardonela pesem "O, Marija s fabsko goro, jaz se k tebi priporočam, doma sem pustil drage moje, ki po meni žalujejo." S petjem so pregla-

sili pritajeni jok vaših staršev, sorodnikov in znancev. "Ne žalujte, ne jokajte, saj nazaj še pridemo!" Bili smo v tistih 31 letih kot eno telo in ena duša. Nepozabni spomini!

Dragi rojaki, za to pripovedovanje me je naprosila gospa Mariza Ličan, ki je trenutno z možem Milanom Ličan doma v domovini. Vsem lep pozdrav, najprej vsem slovenskim sobratom duhovnikom, vsem Slovencem brez izjeme, iz katerih predelov Slovenije ste. Dragi Podgorci, še nekaj besed za vas. Mislil sem pozdraviti marsikoga. "Tone Trnovkin, dobro se imej. Rada sva se imela kot dvojčka, rad se te spominjam! Kako kaj živiš?" Če bi hotel naštrevati vse Podgrajce, pa bi bilo daljše kot litanije vseh svetnikov. Se bomo še kdaj videli? Bogdaj! Če ne bi bilo tako drago potovanje, bi vas jaz z veseljem obiskal.

Vedno vaš zvesti prijatelj
Grlj Milan,
upokojeni župnik v Harijah

— ● —

Dragi Slovenci v Avstraliji, posebno Podgorci! Obračam se na vas za denarno pomoč. Gospod Milan nas bi rad obiskal za božične praznike. V Sydneju bo sprejemal prostovoljne prispevke g. Milen Ličan, telefonska stevilka 72 2043. Nabirajo pa lahko rojaki po drugih avstralskih mestih.

Najlepše se vam zahvaljujem že vnaprej in vas prisrčno pozdravljam!

Mariza Ličan

(nadalj. s str. 11)
priskočili na pomoč ali z delom v kuhinji in drugod, ali pa s prispevanim pecivom. Imeli so polno dela, posebno ga. Marta Karbič, ki je prevzela skrb, da bo vse prav. Z možem Izidorjem, ki je prevzel skrb za pomoč mladini, se zato zahvaljujeta vsem, ki so pomagali pri prreditvi, posebno pa še gospem Albini Kalc, Stani Barič, Ivanki Krope, Mariji Bratovič, Mariji Uljan, Mariji Fabjančič, Galiji Čuješ, Marinu Mezgec, Olgi in Angelu Uljan, Milki Lenarčič in Emi Jaksetič, katere so prispevale pecivo. Če smo koga izpustili, ga gotovo nismo namenoma, zahvala pa mu pravtako velja.

*****

TRIGLAV je glasilo sledečih slovenskih organizacij:
Triglav Club Limited, Sydney
Slovenski klub Planica, Wollongong
Slovenski Socialni Klub Jadran, Melbourne in
Slovensko Društvo Karantija, Canberra.

TRIGLAV izhaja 6 x letno. Uredniški odbor sestavlja Fredi Mavko, Lojze Košorok, Marta Smuk in odgovorni urednik Stane Petkovsek. Naslov uredništva in uprave je 19 A Bibbys Road, St. Johns Park NSW. 2176. Letna naročnina \$3.50.

Editor Stane Petkovsek, 6/169 Croydon Avenue, Croydon Park NSW 2133

Printed by Mintis Pty Ltd.
417 Burwood Road, Belmore, NSW.

*****

YUGOSLAV

AIRLINES

Najkrajša in najenostavnnejša pot domov je z J.A.T.-om.

Letala jugoslovanske letalske družbe imajo direktno zvezo med Sydnejem in Beogradom. Odlet iz Sydneysa vsak četrtek 4.15 h popoldne in vsako nedeljo ob istem času.

Vsa pojasnila lahko dobite pri vašem potniškem agentu ali pa v pisarni

YUGOSLAV AIRLINES

88 Pitt Street, SYDNEY, telefoni: 221-2899, 232-3399.

Za rezervacije telefonirajte na: 221-2199.

V Sydneju imamo svoj urad zdaj še na: 126 PHILIP STREET.

Pisarna je odprta od 9h zjutraj do 5.30 h popoldne, kakor tudi ob sobotah dopoldne med 9. in 12. uro.

Rojaki v Victoriji in Melbourne imajo na razpolago naše urade na

500 COLLINS STREET,

MELBOURNE — Telefon: 612-2256.

